

WAT

IS

VOORBEDE?

door Zuster Stephen

(Dit onderwijs werd oorspronkelijk gegeven
aan een groep voorbidders
van de Katholieke Charismatische Vernieuwing
in Philadelphia, USA, in Oktober 1983.)

OPENINGSGEBED

+ In the Name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Amen.

Vader, we danken U dat U ons vandaag hier samen hebt geroepen. Spreek tot ons en roep ons overeenkomstig uw heilige Wil. Vorm ons zo, dat we met onze Heer Jezus voorbede kunnen doen voor uw troon ten behoeve van uw volk. Wij vragen U ons te willen vervullen met uw heilige Geest. Open ons hart en ons verstand en help ons, Vader, om uw Woord beter te verstaan. Kom, heilige Geest! Geprezen zij U, Heer Jezus, Geprezen zij U, Vader! Alleluia! Amen.

NIHIL OBSTAT :

PBRO. EZEQUIEL CASTLLO SOLANO

CENSOR

07 DE MAYO DE 2001

IMPRIMATUR:

MONS. GUILLERMO MORENO BRAVO

VICAR GENERAL

IN FIDEM:

PBRO. LIC. JOSE RUIZ VERA

CHANCELLOR

PRIMATE ARCHDIOCESE OF MEXICO CITY, MEXICO

POR DISPOSICION DEL

EXCMO. SR. ARZOBISPO, PRIMADO DE MEXICO

GIVEN AT ARCHDIOCESE OF MEXICO CITY, MEXICO

ON 16 OF MAY 2001

IMPRIMATUR FOR DUTCH TRANSLATION:

EMINENCE CARDINAL ADRIANUS JOHANNES SIMONIS

ARCHBISHOP OF ARCHDIOCESE OF UTRECHT

GIVEN AT ARCHDIOCESE OF UTRECHT

ON JULY 23, 2004

USA INTERNATIONAL COPYRIGHT 2001

PUBLISHED AND PRINTED BY:

*THE CATHOLIC CHARISMATIC MISSIONARY INTERCESSORS OF
THE FELLOWSHIP OF THE BURNING BUSH (FBB)*

*(NO PART OF THIS DOCUMENT
MAY BE COPIED OR REPRODUCED IN ANY MANNER
WITHOUT THE WRITTEN PERMISSION OF FBB.)*

WAT IS VOORBEDE?

INHOUD

OPENINGSGEBED.....	5
PROLOOG	9
I. WAT IS VOORBEDE?.....	11
II. GOD ROEPT VOORBIDDERS	12
III. WAAR WIL GOD ONS VOOR LATEN BIDDEN?...	19
IV. NIVEAUS VAN VOORBEDE.	31
V. HOE KUNNEN WE VOORBEDE DOEN?.....	44
VI. WAT KUNNEN WE VERWACHTEN BIJ DE VOORBEDE?.....	56
SLOTGEBED	60
APPENDIX A: SCHRIFTTEKSTEN OVER VOORBEDE ..	61
APPENDIX B: GEBED VAN DE VOORBIDDER	67
APPENDIX C: GEBED VAN DE VOORBIDDER VOOR WONDEREN.....	69

PROLOOG

Enige jaren geleden, toen zuster Stephen Culhane me bezocht en met me praatte over het werk van de **Catholic Charismatic Missionary Intercessors of the Fellowship of the Burning Bush** (Katholieke Charismatische Missionaire Voorbidders van de Gemeenschap van het Brandende Braambos), antwoordde ik, na oplettend naar haar geluisterd te hebben:

“Zuster, de voorbede is het eigenlijke wezen van de Kerk. De Kerk is Christus, en Christus is de Voorbidder, gisteren, heden en voor eeuwig. We hebben geen andere Christus die ons met de Vader verzoent dan Degene die in zijn verheerlijkte bestaan voor ons voorbede doet en die ons de heilige Geest geeft die van de Vader uitgaat en de Geest van nieuw leven is. Wanneer men in de Kerk over voorbede spreekt, spreekt men dus over haar eigenlijke wezen als het Lichaam van Christus; zelfs nog meer dan dat, als de Christus die de Kerk is, en dat maakt dat haar Heer tegenwoordig is in de geschiedenis en de wereld.” (2 Kor. 5:18-19; Rom. 5:10; Kol. 1:20,22).

Ik moet bekennen dat ik in dat gesprek duidelijker heb begrepen dat voorbede doen absoluut noodzakelijk is, wil de Kerk haar missie om mannen en vrouwen uit alle naties en uit alle tijden te redden, volbrengen.

Het werk van de **Catholic Charismatic Missionary Intercessors of the Fellowship of the Burning Bush** verwijst naar dit feit – vanaf het begin van de Kerk heeft men dit erkend – van de aanwezigheid en de werking van de **charisma’s** die de heilige Geest aan de Kerk geeft voor haar eigen stichting, zodat ze haar missie efficiënt zal vervullen. De “Catholic Charismatic Intercessors of the Fellowship of the Burning Bush” doet er moeite voor om voorbede tot een altijddurend gebed te maken dat wordt beleefd in de gemeenschap en in groepen die door de band van liefde met elkaar zijn verbonden, en wel binnen de eenheid van de katholieke en apostolische Kerk. Het charisma van de voorbede krijgt zijn plaats wanneer men samen een gebedsleven heeft dat gevoed wordt door het vuur van Gods liefde.

Mijns inziens voegt het werk van de **Catholic Charismatic Missionary Intercessors of the Fellowship of the Burning Bush** iets nieuws toe aan de mystieke ervaring van de Kerk. In onze tijd is het een extra manifestatie van het altijddurende Pinksteren waarin de Kerk is ondergedompeld. Het is als een kracht die vernieuwt, een wind, een vuur, een schudden dat ons weer opnieuw bewust probeert te maken van de missionaire kracht en de heiligmakende kracht van de voorbede in de Kerk.

+ Francisco Maria Aguilera Gonzalez
Emeritus Hulpbisschop van Mexico
Mexico, D.F., juni 29,2001.

I. WAT IS VOORBEDE?

Op zekere dag werd mij gevraagd om aan een grote gebedsgroep van vrouwen iets over voorbede te vertellen. Vóór het begin van de inleiding hadden we een tijd van aanbidding en we luisterden naar de Heer. Hij sprak tot ons door profetie, de heilige Schrift en zang. Hij zei ons dingen als deze: “Bemin elkaar, zoals Ik u heb bemind. Jullie hebben niet Mij gekozen, maar Ik heb jullie gekozen. Gaat en brengt vruchten voort, vruchten die zullen blijven.” Iemand deelde het woord uit de Schrift: “Vraagt en u zult ontvangen!” Daarna zongen we het lied: “Reach out and touch the Lord as He goes by”. Tijdens dit lied kreeg iemand een beeld. Ze zag iemand opstaan, die met de ene hand Jezus aanraakte en de andere uitstak en daarna zijn volk aanraakte. Toen het tijd was voor de inleiding, vroeg ik of iedereen die wel eens een voorbede had uitgesproken, een hand op wilde steken. Er gingen maar een paar handen omhoog. Toen vroeg ik: “Hebben jullie ooit voor iemand anders gebeden?” Natuurlijk stak toen iedereen zijn hand op. Ze schenen zich niet te realiseren dat bidden voor iemand anders voorbede genoemd kan worden.

WAT IS VOORBEDE?

Voorbede betekent “tussenpersoon zijn”. Wanneer we voorbede doen, gaan we tussen God en zijn volk staan (zoals in het beeld, dat iemand ontvangen had, over de persoon die zijn hand omhoog stak en Jezus met de ene hand aanraakte en daarna de andere hand uitstak naar zijn volk).

Soms komen mensen naar ons toe en vragen: “Wilt u alstublieft voor mij bidden?” Als mensen ons op die manier vragen voor hen te bidden, nodigen ze ons als het ware uit om te bemiddelen tussen hen en God. Maar uiteindelijk is God degene die ons vraagt om voorbede te doen. Als we vandaag een aantal teksten uit de heilige Schrift over voorbede overwegen, laten we dat dan doen, alsof God degene is die ons de vraag stelt: “Wil je voor Mij bidden?” En laten we zien wat het betekent als Hij degene zou zijn die ons uitnodigt voorbede te doen.

II. GOD ROEPT VOORBIDDERS

De hele heilige Schrift door “roept” God mensen om voorbidder te zijn. Hij wil echt voorbidders hebben. Hij kijkt daadwerkelijk uit naar voorbidders.

We lezen bijvoorbeeld in Ezechiël 22 dat de kinderen van Israël in Babylon in gevangenschap zijn en dat de roemrijke Tempel in Jeruzalem volledig is verwoest... een van de ergste rampen in de hele geschiedenis. Op een dag was de Heer in gesprek met Ezechiël en Hij probeerde uit te leggen waarom deze vreselijke ramp had plaatsgevonden. De Heer noemt eerst alle misdaden en zonden van Israël en Jeruzalem op. Wanneer God in herhaling vervalt, is dat ERNSTIG!! Hier vervalt God wel *30 keer* in herhaling, als Hij alle zonden van Israël opsomt! De situatie was BUITENGEWOON ERNSTIG! Vanwege deze zonden was Israël, het volk van God, in Babylon in ballingschap. Dan zegt Hij in Ezechiël 22:30 iets heel interessants: “*Ik heb onder hen gezocht naar iemand die een wal zou kunnen opwerpen of op de bres zou kunnen gaan staan om het land tegen Mij te verdedigen, zodat Ik het niet zou vernietigen, maar Ik heb niemand gevonden.*” God keek uit naar slechts één persoon uit die natie... één persoon die het werk van voorbede zou doen. Slechts één persoon zou de hele geschiedenis van Israël hebben kunnen veranderen door tussen God en zijn volk te bemiddelen door middel van voorbede... en hij had zelfs kunnen voorkomen dat God op grond van zijn gerechtvaardigde toorn in actie kwam. Maar God zegt dat Hij zelfs niet één voorbidder kon vinden. Hij zegt vervolgens dat vanwege dit feit Hij het volk de gevolgen van hun zonden wel moest laten ervaren. Is het niet verbazingwekkend hoe God over voorbidders denkt?

In Ezechiël 33:2 spreekt de Heer opnieuw tot Ezechiël: “Mensenkind, spreek tot uw volksgenoten en zeg hun: Als ik het zwaard over een land laat komen en het volk wijst iemand uit zijn midden als wachter aan.” (Wachter is een andere naam voor voorbidder.) En 33:7: “Mensenkind, *Ik heb u als wachter over het volk van Israël aangesteld.* Al wat ge van Mij verneemt moet ge hun in mijn naam meedelen.” Wederom, God kijkt uit naar voorbidders en stelt ze aan.

In het Boek Job staan een aantal prachtige voorbeelden van Gods oproep tot voorbede. In Job 9:33-35 spreekt Job tot God, en jullie weten dat hij op dat moment midden in de problemen zit: “*Er is geen rechter bevoegd om uitspraak te doen over ons.* Deed Hij die stok maar weg uit zijn hand, verlamde de schrik mij niet, dan kon ik spreken, onbevreesd”. In Job 17:3 spreekt Job weer tegen God: “Geef mij toch een verdediger, *wie wil nog voor mij instaan?*” Dan zegt Job: “Want ik weet, ik ben er zeker van: mijn verdediger leeft, tenslotte zal Hij deze wereld binnentreden. En al ben ik nog zo geschonden, ik zal God zien vanuit dit lijf. *Aan mijn zijde* zal ik Hem zien, met eigen ogen; ik sterf haast van verlangen” (Job 19:25-27). Job spreekt hier over voorbidders en hun werk; en dat God zelf uiteindelijk DE voorbidder zal zijn.

In het boek Jesaja staan veel teksten over voorbede. Jesaja 21:6 en 8: “Want de Heer heeft mij gezegd: ‘Zet een wachter uit, die moet melden wat hij ziet.’ De wachter roept: De hele dag sta ik op de wachttorens, Heer, en alle nachten blijf ik trouw op mijn post.” In Jesaja 64:6 zegt Jesaja: “Niemand is er, die uw naam nog aanroept, niemand, die de moed heeft te steunen op U.” In Jes. 59:15-16 zegt de Heer: “Jahwe heeft gezien en keurt af dat er geen recht meer is. Vol verbijstering heeft Hij gezien dat er niemand was, niemand die tussenbeide kwam.

Toen heeft zijn eigen arm Hem geholpen, zijn gerechtigheid heeft Hem ondersteund.” Weer in Jesaja 63:5 spreekt de Heer: “Ik keek rond; er was geen helper, Ik was verbaasd: want niemand ondersteunde Mij. Toen heeft mijn eigen arm Mij geholpen en mijn gramschap Mij ondersteund.”

ENKELINGEN GAAN OP GODS OPROEP IN

De hele Schrift door zien we dat enkelingen Gods oproep om voorbidder te zijn hebben beantwoord, zoals Ezechiël, die door de Heer zelf aangewezen werd om “wachter” te zijn, een “wachter voor het huis van Israël”. Deze titel heeft in de H. Schrift dezelfde betekenis als voorbidder.

Mozes is een andere krachtige voorbidder. Hij is een wonderbaarlijk voorbeeld van wat er gebeurt als een voorbidder Gods oproep om voorbede te doen beantwoordt, zelfs wanneer hij niet weet wat er werkelijk gebeurt. Denk aan de tijd toen Mozes op de berg met God samen was en de kinderen van Israël het gouden kalf aanbaden. God zag wat er gebeurde, maar Mozes wist dat niet. Psalm 106:23 vat samen wat er gebeurde: “Hij had hen, zo dreigde Hij, vernietigd, indien Mozes, zijn verkorene, niet op de bres had gestaan, Hem weerhoudend: deze wist zijn gramschap te keren, dat Hij hen niet heeft uitgeroeid.” Als gevolg van deze voorbede van Mozes, zo vertelt ons de H. Schrift vervolgens, was dat God van gedachte veranderde en ervan afzag zijn volk uit te roeien.

We zouden nog vele andere voorbidders uit de heilige Schrift kunnen noemen. In feite was elke persoon die God riep om hem te midden van zijn volk te dienen, iemand die God kende en Hem aanbad, en voorbede deed voor het volk dat zij dienden.

JEZUS

Maar, zoals we in enkele Schriftteksten lezen, bijvoorbeeld in Jesaja, zegt de Heer dat Hij zocht en niemand vond die echt tussenbeide kon komen. En dus “maakt Hij zijn eigen arm tot steunpilaar, zijn eigen arm tot stut” (Jes. 59:15). Jezus is de rechterarm van de Vader. Jezus is Degene die alles volmaakt ten uitvoer brengt wat God van een voorbidder verlangt en wat deze van Hem moet doen. En Hij blijft ook nu die oproep beantwoorden.

In Jesaja 53 geeft de heilige Schrift een beschrijving van het lijden en de dood van Jezus. Dit is 500 jaren vóór het werkelijk gebeurde, en toch vertelt de Schrift zeer correct over wat Hem werkelijk gebeurde. Aan het einde van Jesaja 53 lezen we “dat hij zijn leven prijs gaf tot de dood, en zich bij de weerspanningen liet tellen. Hij echter had de zonde van velen op zich genomen en kwam zo voor de weerspanningen op.” Jezus was door zijn hele lijden en sterven heen een voorbidder voor de zondaars. Maar Jezus bad niet alleen. Hij doorleefde de ervaring van voorbede. Hij bemiddelde tussen God en zijn volk, werd

zonde en aanvaardde de gevolgen van de zonde. Hij hield Gods toorn tegen... Hij dreef die terug, leidde op het kruis Gods gramschap af van de mensheid. Tegelijkertijd vocht Hij met Satan in een persoonlijke strijd en claimde de absolute overwinning over alles toen Hij uit de dood opstond. Zo was heel zijn lijden en sterven een werk van voorbede.

H. Paulus zegt ons in Hebreeën 9:24 dat Jezus Christus, nadat Hij gestorven was, verrezen is uit de doden en “Hij is de hemel zelf binnen gegaan om er nu, voor onze zaak, bij God present te zijn.” Romeinen 8:34 spreekt over “Christus Jezus..., die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en die, gezeten aan Gods rechterhand, onze zaak bepleit.” En wederom in Hebreeën 7:25: “Daarom is Hij ook in staat hen die door zijn tussenkomst God naderen voor altijd te redden, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.” Tweeduizend jaar lang, sinds Jezus naar de Vader terugkeerde, bidt Hij al voor ons.

Deze Schriftteksten zeggen ons iets heel belangrijks over voorbede. Soms voelen we ons heel alleen als we naar de Heer gaan om voor mensen te bidden. Maar als je je realiseert dat Jezus al gebeden heeft, kom je niet als eerste bij de Vader om voor iemand te bidden: nee, Jezus heeft al gebeden. En we worden in feite geroepen tot het hele speciale voorrecht om ons in het gebed aan te sluiten bij Hem, die de volmaakte Voorbidder voor het aangezicht van de Vader is door voor anderen te bemiddelen.

GOD ROEPT ONS OP TOT VOORBEDE

God roept ons op om samen met Jezus voorbede te doen. H. Paulus zegt in Kolossenzen 1:24: “Op het ogenblik verheug ik mij dat ik voor u mag lijden en in mijn lichaam aanvullen wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van de Christus, ten bate van zijn lichaam, dat is de kerk.” Jezus heeft al op het kruis de overwinning voor ons behaald, maar jullie weten dat dit nog niet overal te zien is. Daarom roept God ons op om samen met Jezus het werk van bemiddeling tussen God en mens voort te zetten en zijn overwinning in de levensomstandigheden van de mensen van deze tijd binnen te brengen. Feitelijk staan we als

deelgenoot van Jezus in de overwinning van Jezus op de bres voor elkaar, en we maken dan door onze voorbede die overwinning een realiteit in elkaars leven.

Herinneren jullie je nog een aantal Schriftteksten die we tijdens die gebedsbijeenkomst voor vrouwen ontvingen, en die ik bij het begin met jullie gedeeld heb? Bijvoorbeeld: “... dat gij elkaar liefhebt, zoals Ik u heb liefgehad” (Joh. 15:13). Dat is een uitnodiging van God om elkaar te beminnen zoals Jezus deed, toen Hij zich met Hem verenigde. Of, zoals Paulus zegt, om deel te hebben aan zijn lijden en aan het werk van voorbede dat Hij deed toen Hij leed. Dat is de wijze waarop wij elkaar kunnen beminnen zoals Jezus ons beminde. In 1 Korintiërs 12 vinden we een prachtige beschrijving hoe dit delen in het Lichaam van Christus in de praktijk plaatsvindt, hoe de heilige Geest Jezus tot Heer van zijn Lichaam maakt en ons laat delen in zijn gaven en zijn bediening. Dan staat er in 1 Korintiërs 12:26: “Wanneer één lid lijdt, delen alle ledematen in het lijden; wordt één lid geëerd, allen delen in de vreugde.”

Wij vormen in het Lichaam van Christus een gemeenschap met elkaar door Jezus Christus en de heilige Geest. Wat één persoon doet, heeft werkelijk invloed op het hele Lichaam van Christus. Misschien voelen we deze werkelijkheid soms niet en zijn we van ons deze ervaring niet echt bewust. Maar zo is het wel in de geestelijke gang van zaken. Als we voor elkaar bidden, begint de Heer ons elkaars lasten te laten zien en laat Hij ons die zelfs ervaren. Als we voorbede doen, kunnen we de weg openen om Jezus' overwinning een realiteit te laten worden in het leven van anderen. In Galaten 6:2 moedigt H. Paulus ons aan: “Helpt elkaar zulke lasten te dragen; op die manier zult ge de wet van Christus vervullen”;

“Heb elkaar lief zoals Ik u heb liefgehad” (Joh. 13:34; 15:12)

Vaak verklaart men op verschillende manieren wat voorbede is. Het volgende voorbeeld vind ik heel goed om uit te leggen wat een voorbidder is. Een voorbidder wordt vergeleken met een vergrootglas. Misschien heb je wel eens, toen je nog jong was, een vergrootglas op brandpuntsafstand van een stuk papier gehouden. Alle lichtstralen worden gericht op één punt en branden een gat in het papier. Een

voorbijder lijkt op een vergrootglas. In voorbede wordt de macht van God gericht op “één plek”: de intentie waarvoor we bidden. Dit voorbeeld heeft ons heel wat te zeggen.

In de eerste plaats zegt het dat het voor de voorbijder goed is om in Gods handen te zijn, zodat Hij ons tijdens ons gebed kan richten op de plek waar Hij op dat moment wil werken. Denk je eens in wat er zou kunnen gebeuren als veel vergrootglazen bij elkaar werden gezet en alle op hetzelfde punt werden gericht. De Heer belooft ons: “Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden” (Mt. 18:20). “Ik ben met u alle dagen...” (Mt. 28:20). Maar Hij wil niet alleen bij ons zijn. Hij wil ook dat we één met Hem zijn. “Blijf in Mij, zoals Ik in u” (Joh. 15:4). God heeft ons een weg gewezen om in zijn Aanwezigheid binnen te gaan en tot een diepe eenheid met Hem te komen: de weg van lofprijzing en aanbidding (Ps. 100:4). En als we één met Hem worden, dan kan Hij met ons de intenties delen waarvoor Hij wil dat we in het bijzonder bidden.

In de tweede plaats zegt dit voorbeeld dat ons vergrootglas schoon moet zijn, wanneer het licht er doorheen gaat. Als we in Gods nabijheid komen, speciaal door lofprijzing en aanbidding, zal Hij ons alles tonen wat niet in orde is in onze relatie met Hem en met anderen. Er komt tijdens de lofprijzing en aanbidding een oproep tot echt berouw in ons op, daar de Heer ons heel duidelijk laat zien wat we moeten doen om in het reine te komen met Hem en anderen, om geestelijk rein te zijn.

In de derde plaats maakt het verschil uit hoe sterk de vergrootglazen zijn. Het heeft grote invloed op de intensiteit van het licht dat er door heen gaat of ons vergrootglas veel of weinig vergroot. Wat betreft de voorbede toonde de Heer ons dat vasten helpt om het vergrootglas sterker te maken. Op de een of andere manier krijgen we door het vasten zo’n relatie met God dat we ons meer van Hem afhankelijk weten dan van uiterlijke zaken, ook als we kracht en steun nodig hebben. In de relatie die we dan met Hem krijgen, zijn we vollediger van zijn kracht afhankelijk. En wanneer we die diepere relatie met de Heer hebben gekregen, hebben onze gebeden meer kracht, omdat zijn kracht vrijer door ons heen kan werken.

Heilige Rafaël

Vorbede is zo belangrijk voor de Heer dat er in de Apocalyps wordt gezegd dat Hij een bijzondere engel heeft, wiens voornaamste taak het is aan de vorbede mee te werken. In Apokalyps 8:3-4 lezen we:

“En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan. Hem werd veel reukwerk gegeven, om het met de gebeden van al de heiligen op het gouden altaar voor de troon te offeren. En de rook van het reukwerk steeg met de gebeden der heiligen uit de hand van de engel omhoog voor het aanschijn van God.” Wie is die engel? In het boek Tobit wordt de aartsengel Rafaël gezonden om voor Tobit en zijn familie te zorgen. Rafaël zegt vlak voor hij Tobit verlaat in 12:12-15: “Nu dan: toen u bad, u en uw schoondochter Sarah, heb ik uw gebed onder de aandacht van de Heilige gebracht. Ik ben Rafaël, een van de zeven heilige engelen die de gebeden van de heiligen opdragen en toegang hebben tot voor de heerlijke troon van de Heilige.”

III. WAAR WIL GOD ONS VOOR LATEN BIDDEN?

Waar wil God ons voor laten bidden? Een voorbidder is iemand die door God wordt geroepen om “op de bres te staan”. Welke zijn de bressen, waarop we geestelijk kunnen gaan staan om voor anderen voorbidder te zijn? Toen ik de heilige Schrift doornam, vond ik drie belangrijke soorten bressen, drie soorten geestelijke omstandigheden, waar God ons voor uitnodigt te bidden. Er zijn ook andere intenties die niet goed passen in deze drie categorieën, maar in het algemeen zijn er drie hoofdcategorieën, die ik steeds weer in de heilige Schrift ben tegengekomen.

DE BRES DOOR DE ZONDE VEROORZAAKT

De eerste is de bres die door de zonde veroorzaakt is.

In Jesaja 59:2 spreekt de Heer: “Uw misdaden brengen een scheiding te weeg tussen u en uw God.” In Jesaja 30:13-14 lezen we: ”Daarom wordt gij door uw zonde een loszittend stuk aan een hoge vestingmuur, dat eensklaps en onverwacht omlaag valt en stukslaat als een aarden kruik, die zo meedogenloos verbrijzeld wordt, dat geen van de scherven nog groot genoeg is om vuur uit de haard te nemen of om water te scheppen uit een plas.” En in Efeziërs 2:1-3: “En gij die dood waart door uw afdwalingen en uw zonden, waarin gij eertijds hebt geleefd volgens de god van deze wereld, de heerser over het machtsgebied van de lucht, de geest die nog altijd aan het werk is onder de weerspanningen... Trouwens, ook wij allen, zonder uitzondering, hebben vroeger tot hen behoord, toen we ons leven lieten beheersen door zondige begeerten en deden wat onze zelfzucht en onze boze neigingen van ons wilden. Uit onszelf waren we een voorwerp van Gods toorn, evenzeer als de anderen.”

Wij zien in deze Schriftteksten dat er als gevolg van zonde een duidelijke kloof gaapt tussen ons en God. Allereerst is dit het gevolg van de oerzonde. Deze toestand is door de hele mensheid geërfd. Maar een bres ontstaat ook wanneer we persoonlijk zondigen, zelfs nadat

we de Heer hebben leren kennen. Door de zonde gebeurt er iets waardoor onze band met de Heer wordt doorgesneden.

De Heer wenst deze afstand tussen ons en Hemzelf niet. Hij wil dat we eeuwig leven hebben. Hij wil dat we zijn Koninkrijk binnengaan en er deel aan hebben. Hij wil dat wij voor eeuwig in zijn wil en in zijn familie leven.

+ + +

Denk aan wat eerder is gezegd, dat namelijk Jezus Degene was die op de meest volkomen wijze de kloof tussen ons en God heeft overbrugd. Deze bres, deze kloof, die door de zonde ontstaan is, overbrugt Jezus door zijn dood, door het vergieten van zijn Bloed. In 2 Korinthiërs 5:21 zegt Paulus: “Hem die geen zonde heeft gekend, heeft God voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij door Hem Gods eigen heiligheid zouden worden.” En Johannes 1:12 zegt: “Aan allen echter, die Hem wèl aanvaardden, aan hen die in zijn Naam geloven, gaf Hij het vermogen om kinderen van God te worden.” Dit betekent, dat we niet langer afgesneden zijn van de Heer, maar dat we werkelijk delen in Gods leven en zijn kinderen worden door Jezus Christus.

In alle verzen van Jesaja 53:1-12 zien we hoe Jezus alle zonde op zich nam: “Wij waren als schapen verloren gelopen, en ieder van ons was eigen wegen gegaan; maar op Hem heeft Jahwe laten neerkomen de schuld van ons allen.” En in Jesaja 53:5 lezen we: “Hij werd gestraft; ons bracht het vrede en dank zij zijn striemen is er voor ons genezing.” We spraken al eerder over een andere plaats in Jesaja 53: Jezus bad voortdurend voor de zondaars, terwijl Hij aan het kruis leed. En God belooft in Jesaja 53:10 dat, “omdat Hij als een zoenoffer zijn leven gaf, Hij nakomelingen zal mogen zien en lang zal blijven leven; immers, wat Jahwe behaagde, heeft Hij volvoerd.” Alleluia!

In Efeziërs 2:4-6 lezen we: “Maar God, die rijk is aan erbarming, heeft wegens de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, ons met Christus ten leven gewekt, hoewel we dood waren door onze zonden; aan zijn genade dankt gij uw redding. En Hij heeft ons samen met

Hem doen opstaan en zetelen in de hemelen, in Christus Jezus.” Efeziërs 2:13 vervolgt: “Thans echter zijt gij die eertijds veraf waart” (als we van God gescheiden zijn, zijn we ook gescheiden van elkaar) ”in Christus Jezus dichtbij gekomen, door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, Hij die de twee werelden één gemaakt heeft, en de scheidsmuur heeft neergehaald, door in zijn vlees de vijandschap, de wet der geboden met haar verordeningen, te vernietigen. Hij heeft vrede gesticht door in zijn persoon uit de twee één nieuwe mens te scheppen, en die beiden in één lichaam met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap heeft gedood”... ofwel de vijandigheid die een gevolg is van de zonde. Er is vijandigheid, vijandschap tussen God en de mens als gevolg van de zonde. Dat maakt deel uit van de gevolgen van de zonde. Maar Jezus heeft in zijn eigen Persoon die kloof overbrugd.

+ + +

De Heer roept ons op om deel te nemen aan voorbede voor andere mensen, die in de toestand van zonde verkeren, om met Jezus in de bres te springen die door de zonde veroorzaakt wordt.

In zijn eerste brief schrijft Johannes (5:16): “Als iemand zijn broeder een zonde ziet bedrijven die niet voert tot de dood, moet hij voor zijn broeder bidden, en God zal hem in leven houden.” En daarna zegt hij: “Elke verkeerde daad is zonde.” Hoe reageren wij, als we elkaar zien zondigen? Spreken we daarover met andere mensen en vertellen we alle dingen die we hen hebben zien doen? Of wijzen we met de vinger op een onvergevingsgezinde, terechtwijzende en veroordelende wijze en zeggen we: “Kijk, daar doen ze het weer.” Dat is niet de manier waarop God omgaat met dit soort situaties. Hij zegt: “Als iemand zijn broeder een zonde ziet bedrijven die niet voert tot de dood, moet hij voor zijn broeder bidden, en God zal hem in leven houden.” Ik weet alleen niet zeker wat hier bedoeld wordt met “een zonde die niet voert tot de dood”. Maar als ik deze passage lees, denk ik eraan dat, wat ook de zonde mag zijn, God Degene is die zal beoordelen of die dodelijk is of niet, of die zal leiden tot eeuwige verdorpenis of niet. Het is onze taak om te reageren met gebed en voorbede,

opdat God leven zal kunnen geven en anderen zal kunnen bevrijden van hun gebondenheid aan zonde en dood.

Een ander voorbeeld van dit soort voorbede zien we in Handelingen 7:60 bij de heilige Stefanus. Toen Stefanus werd gestenigd, stond Paulus erbij, en de mensen die Stefanus stenigden, hadden hun mantels bij Saulus in bewaring gegeven. Saulus was het helemaal eens met deze moord. Maar luister naar het gebed van Stefanus: “Heer, reken hun deze zonde niet aan.” Wat ze deden was zonde, ook al realiseerden ze zich dat niet op dat moment en dachten zij dat ze iets deden wat goed was. Het gebed van H. Stefanus: “Heer, reken hun deze zonde niet aan” is het soort gebed dat we kunnen bidden wanneer we anderen zien zondigen. En kijk naar Gods antwoord in Handelingen 9: de bekering van Paulus. ALLELUIA!

Jezus zelf zegt dat we moeten bidden voor onze vijanden en voor hen die ons haten. Mensen die onze vijanden zijn, zondigen vaak tegen ons. Als we doen wat de Heer zegt en voor hen bidden, zullen we vruchten zien zoals die van het gebed van H. Stefanus.

Een ander voorbeeld hoe men op de bres staat die is veroorzaakt door de zonde, zien we in Galaten 4:19. Paulus heeft net een beroep gedaan op de Galaten om niet los te laten wat God hun gegeven heeft. Hij zegt: “Ach kinderen, ik moet opnieuw weenen om u doorstaan, totdat gij de gestalte van Christus hebt aangenomen.” H. Paulus spreekt hier over een werk van voorbede. Wie van jullie moeder is, weet wat je doorstaat als je een kind krijgt. H. Paulus zegt dat iemand tijdens de voorbede kan meemaken dat hij zwoegt en lijdt in de heilige Geest, totdat Jezus Christus in anderen wordt geboren. Het geestelijke proces waarbij men vanuit de geestelijke dood naar het geestelijke leven overgaat, met Christus verrijst en geboren wordt in het koninkrijk van God, dat proces waarbij Christus gestalte krijgt in anderen, vereist een belangrijk werk van voorbede en dat werk kunnen we doen. We moeten speciaal bidden voor hen die de Heer niet kennen en onder de oerzonde gebukt gaan, opdat ze geboren mogen worden in Christus. En in zekere zin “bemoederen” we hen in de Geest om hen geboren te laten worden in de Heer. Deze wijze van voorbede in de heilige Geest is dringend nodig in de tijd waarin we nu leven om de weg te bereiden

voor het werk van evangelisatie ten behoeve van mensen in elke natie van de wereld en zelfs in de Kerk.

DE BRES VEROORZAAKT DOOR DE GEVOLGEN VAN DE ZONDE

Een tweede soort bres of situatie waar we voor kunnen bidden is de bres die is veroorzaakt door de gevolgen van de zonde in ons leven. Veel mensen bemerken deze bres intensiever na de doop in de heilige Geest. Zij hebben net hun leven volledig aan de Heer toegewijd en alles ging goed. Dan beginnen plotseling een aantal van die oude slechte gewoonten terug te komen. En ze zeggen: “O Heer, ik dacht dat met dit alles was afgerekend, toen ik U mijn leven gaf!” En het lijkt erop dat ze in dit zuiveringsproces maar blijven doorgaan met zoveel dingen die veranderd moeten worden en die nog niet zijn zoals de Heer het wil. Er is een kloof tussen hoe ze nu zijn en wat God echt met hen voorheeft: de heilheid van persoon. Die heilheid betekent dat ze de geest en het hart van Jezus hebben, dat ze in Gods wil zijn en Gods wil doen op Gods wijze.

In Jesaja 40:4-5a staat een beschrijving van zo’n menselijke toestand: “Elk dal moet worden opgehoogd, en elke berg en heuvel afgegraven; oneffen plekken moeten vlak gemaakt worden en ruige gronden worden vrijgelegd. Jahwe’s glorie zal zich openbaren, en alle mensen zullen haar eenparig zien.” In geestelijke zin zijn deze bergen en dalen plekken in ons die genezing nodig hebben. Het kunnen bergen van trots zijn die voor God moeten worden vernederd of verdorde plekken van leegte in ons, waar we nooit op de juiste wijze, op Gods wijze, zijn gegroeid. Door het proces van berouw, bekering en innerlijke genezing dat de Heer in ons bewerkt, worden deze geestelijke bergen afgegraven en deze geestelijke dalen opgehoogd. Dat kan soms zelfs vrijmaking betekenen omdat de vijand een bolwerk kan hebben in een bepaald gebied van ons leven. Het kan nodig zijn dat er door anderen met ons wordt gebeden om te worden bevrijd van deze geestelijke gebondenheden. (Het Boetesacrament is een bijzonder geschenk van God waardoor Hij zeer krachtig aan berouw, bekering, vrijmaking en innerlijke genezing in ons leven werkt.)

In het boek van de profeet Maleachi wordt de heilige Geest beschreven als het vuur van de smelter. Dit zegt Maleachi 3:3 over de Heilige Geest: “Hij zal zich neerzetten, Hij die het zilver smelt en reinigt: de Levieten reinigt en loutert Hij, als goud en zilver. Dan zullen ze Jahwe weer hun offergaven brengen zoals dat betaamt.”

Heb je ooit die documentaires op de TV gezien, waarin men laat zien hoe metaal wordt gezuiverd? Hoe goud wordt geraffineerd? Iemand neemt ruw goud en doet het in een grote pot. Dan plaatst men dat in een grote oven. Wanneer het materiaal echt heet wordt, begint het te borrelen en alle onzuiverheden worden eruit geworpen. Wat overblijft is zuiver goud.

Nu wil God van ons dat we zuiver goud zijn. Veel van de beproevingen, de uitdagingen en het lijden waar we doorheen gaan maken deel uit van dit zuiveringsproces. Soms lijkt het dat we dezelfde dingen steeds weer opnieuw doormaken. Dat komt omdat er iets in ons moet gebeuren voordat de Heer ons kan laten groeien en naar de volgende fase in het groeiproces van ons geestelijke leven kan laten gaan. Tenzij die speciale hoeksteen in ons geestelijke leven op zijn plaats is gezet, kan de Heer met ons niet naar een volgend niveau gaan. Hij moet de lessen dus herhalen, totdat we ze echt geleerd hebben. Als je iets herhaaldelijk ziet terugkeren in je leven, ga dan naar de Heer en zeg: “Heer, wat probeert U mij te leren zodat ik met U kan meewerken en we verder kunnen gaan?” Hij zal het je laten zien. Onze God is een heilig God, en wij moeten ook heilig zijn om in zijn tegenwoordigheid te zijn en voor altijd met Hem te leven. Anders kunnen we dat niet verdragen. Niets onheiligs kan stand houden in de tegenwoordigheid van de Heilige. Daarom is het voor ons echt belangrijk voor elkaar te bidden, zodat we dieper kunnen binnengaan in zijn Heiligheid. Wij moeten met onze gebeden dit proces van zuivering en verandering in elkaar ondersteunen.

+ + +

Jezus bad voor Petrus met betrekking tot deze tweede soort bres die we in Lucas 22:31-32. vinden. Hij zei tegen Petrus: “Weet dat de

satan heeft geëist u allen te ziften als tarwe. Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken. Wanneer ge eenmaal tot inkeer gekomen zijt, versterk dan op uw beurt uw broeders.” Wij weten dat Petrus Jezus verloochende, maar hij kreeg daar berouw over en werd de eerste herder van de Kerk, de eerste plaatsvervanger van de Heer Jezus op aarde. Jezus had gebeden met het oog op die situatie, waarin Petrus tot zonde verleid werd, en niettemin viel hij, maar hij kwam terug tot de Heer.

+ + +

Jezus' gebed voor Petrus in Lucas 22:31-32 is een machtig voorbeeld voor ons. We kunnen waken en bidden voor elkaar op dezelfde wijze als Jezus deed, zodat anderen niet in het uur der bekoring zullen vallen, maar standvastig in de Heer zullen blijven. En als zij wel vallen, kunnen we bidden dat zij de genade van berouw mogen krijgen en in staat zullen zijn om naar de Heer terug te keren.

In Mattheüs 26:41, Marcus 13:33 en 14:36, en Lucas 21:36; 22:40 en 46 vertelt Jezus ons duidelijk dat wij moeten “waken en bidden”, opdat we niet op de bekoring ingaan. Gebed kan ons ervoor klaarmaken dat we standhouden als we worden bekoord. En als we voor elkaar bidden, kunnen we bidden voor dezelfde genade voor anderen. H. Paulus bidt op deze wijze in een aantal van zijn brieven, bijvoorbeeld in Efeziërs 6:18: “Bidt en smeekt in de Geest bij elke gelegenheid en op allerlei wijze. Houdt daartoe nachtwaken, waarbij gij met volharding God smeekt voor alle heiligen”; in Kolossenzen 1:9-12: “Vanaf het ogenblik dat we dit hebben gehoord, houden we dan ook niet op voor u te bidden. Wij smeken God u alle wijsheid en geestelijk inzicht te schenken, zodat gij zijn wil volledig verstaat en een leven leidt dat de Heer waardig is en Hem in alles behaagt. Moogt gij vruchten voortbrengen van actieve goedheid op allerlei gebied en tevens toenemen in de waarachtige kennis van God. Moge Hij u in zijn heerlijke kracht machtig sterken om alles uit te houden en alles te verdragen. Zegt met blijdschap dank aan de Vader, die u in staat stelt te delen in de erfenis van de heiligen in het licht” en in Kolossenzen 4:12: “U groet Epafras, uw stadgenoot, een dienstknecht van Christus, die

steeds vurig voor u bidt, opdat gij moogt volharden in de volmaakte vervulling van al wat God wil”; en in 2 Tessalonicenzen 1:11: “Met het oog hierop (de vervolging) bidden we onze God telkens opnieuw, dat Hij u zijn roeping waardig maakt en al uw goede voornemens en elke daad van uw geloof met macht tot volkomenheid brengt.”

In Johannes 11 lezen we het verhaal over Lazarus. Voordat Jezus Lazarus uit de dood opwekt, doet Hij voorbede, waarbij Hij intens bad en bedroefd was... “Jezus weende.” Dan proclameert Hij het antwoord, de overwinning, het wonder dat God Hem heeft geschonken. En Hij roept Lazarus terug uit de dood. Nadat Jezus Lazarus heeft opgewekt uit de dood, doet Hij een zeer interessante uitspraak. Johannes schrijft (11:41-44) dat de dode man naar buiten kwam, zijn voeten en handen met zwachtels omwonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus zei tot de mensen: “Maak hem los en laat hem gaan.” Een van de gaven die de Heer ons heeft gegeven, met de Gave van de heilige Geest, is in de woorden van Jezus zelf: “Wat gij zult binden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn en wat gij zult ontbinden op aarde, zal ook in de hemel ontbonden zijn” (Mt. 16:19). Weet je dat nog? Wij kennen deze gave vaak alleen toe aan de priesters en het Boetesacrament. Maar deze gave is voor het hele volk van God, omdat we door onze doop delen in het priesterschap van Jezus. We kunnen elkaar binden maar we kunnen elkaar ook ontbinden, bevrijden. Wij kunnen ook de vijand binden en de heilige Geest en Gods genade vrijmaken. Wat Jezus hier in deze tekst over Lazarus zegt is een uitnodiging waarover we kunnen denken in termen van voorbede. Elkaar geestelijk “losmaken, bevrijden” is een werk dat we doen, als we voor anderen bidden.

In Jakobus 5:16 spreekt de heilige Geest erover dat men de presbyters/oudsten van de Kerk moet roepen om voor een zieke te bidden. Hij spreekt hier over zowel geestelijke als lichamelijke genezing. Mensen die de Heer kennen, kunnen nog steeds in hun leven behoefte aan genezing hebben. Telkens als we voor elkaar bidden om genezing, staan we in de kloof die er tussen iemand en God is, ten behoeve van alles wat die persoon nodig heeft, lichamelijke of innerlijke genezing. Het gebed, met daarbij de zalving, om voorbede te doen is echter NIET hetzelfde als het gebed, met daarbij de zalving, voor genezing.

Bij de dienst van genezing kan de voorbede dienen als ondersteuning en inleiding op het gebed voor genezing van de persoon waarover we bidden. Hier gaat de voorbede samen met een andere bediening zoals de genezing, om de bres te dichten die veroorzaakt is door de achtergebleven gevolgen van zonde in het leven van onze broeders en zusters in Christus.

DE BRES VEROORZAAKT DOOR ONVOLMAAKTHEID

De derde soort bres, met het oog waarop we voorbede kunnen doen, is de bres die veroorzaakt wordt door de onvolmaakte wijze waarop Gods Koninkrijk is gevestigd en zijn gehele plan vervuld is. Dit is de geestelijke toestand waarin we verkeren: er is een verschil tussen wat we nu zijn en wat God voor de hele mensheid in zijn totale plan van verlossing in petto heeft. God wil zijn glorie op aarde openbaren en allen thuis brengen om voor eeuwig samen met Hem te leven. Alhoewel de Heer Jezus de volledige overwinning behaald heeft en de vervulling van Gods plan tot stand gebracht heeft, is dat nog niet op aarde ten volle zichtbaar. Dit is de bres van de onvolmaaktheid.

Individuele personen ervaren deze onvolmaaktheid in hun leven, omdat God voor iedereen een volmaakte wil, een persoonlijk plan heeft dat in hun leven nog ten volle verwerkelijkt moet worden. Maar ook gezinnen, kerken, gebedsgroepen en zelfs naties bevinden zich in hetzelfde proces op weg naar vervolmaking. In Romeinen 8:19 zegt de Heer: “Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen.” In 1 Korintiërs 15:24-28 spreekt Paulus over de wederkomst van Jezus aan het einde van de wereld. Hij zegt: “Daarna komt het einde, wanneer Hij (Jezus) het koningschap aan God de Vader zal overdragen, na alle heerschappijen en alle machten en krachten te hebben onttroond. Want het is vastgesteld dat Hij het koningschap zal uitoefenen tot Hij al zijn vijanden onder zijn voeten heeft gelegd. En de laatste vijand die vernietigd wordt, is de dood. Immers, alles heeft Hij aan zijn macht onderworpen. Maar wanneer Hij zegt: ‘Alles is onderworpen’, dan natuurlijk met uitzondering van Hem die alles aan Hem onderworpen heeft. En wanneer alles aan Hem onderworpen is,

dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Hem, aan Degene die het al aan Hem onderwierp, opdat God zij alles in alles.”

+ + +

In Efeziërs 1:7-10 lezen we: “De Geliefde in wie we de verlossing hebben door zijn bloed, de vergeving van de zonden, dank zij de rijkdom van zijn genade. Die heeft Hij ons meegedeeld als een overvloed van wijsheid en inzicht. Want Hij heeft ons zijn geheim raadsbesluit doen kennen, de beslissing die Hij in Christus had genomen ter verwezenlijking van de volheid der tijden: het heelal in Christus onder één hoofd te brengen, alle wezens in de hemelen en alle wezens op aarde, in Hem.” Deze tekst openbaart het plan van de Vader, zijn verlangen dat we allen één mogen zijn in Christus. Jezus heeft dit voor ons gebeden tijdens het Laatste Avondmaal. Herinnert u zich zijn mooie gebed in Johannes 17? Dit is Jezus’ grote gebed van voorbede. (Lees het hele gebed zo nu en dan.) Maar nu kijken we vooral naar de woorden van Jezus in vers 21 die Hij gedurende zijn gebed een aantal keren met andere woorden herhaalt: “Opdat ze allen één mogen zijn zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U: dat ook zij in Ons mogen zijn opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.” De Vader wil dat we één zijn met Hem in de heilige Drie-eenheid, en zover zijn we nog niet. Daarom bestaat een deel van ons werk als voorbidder eruit dat wij bidden dat dit mag geschieden. Herinner je je nog dat in Romeinen 8:34 Jezus voor de Vader staat om voor ons voorbede te doen? Jezus zelf gaat door met ditzelfde werk van voorbede totdat alles wat de Vader wenst, geschied is: “Intussen weten wij, dat God in alles het heil bevordert van die Hem liefhebben, van hen die volgens zijn raadsbesluit geroepen zijn. Want die Hij tevoren heeft gekend, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid met het beeld van zijn Zoon, opdat Deze de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. Die Hij heeft voorbestemd, heeft Hij ook geroepen. Die Hij riep, heeft Hij gerechtvaardigd, en die Hij rechtvaardigde, heeft Hij verheerlijkt” (Rom. 8:28-30).

+ + +

Wij worden ook tot voorbede geroepen in deze bres van onvolmaaktheid. Zo zegt de Heer in Jesaja 62:6-7: “Jeruzalem, op uw muren heb ik wachtposten uitgezet; heel de dag en heel de nacht, nooit mogen ze zwijgen. Gij, die Jahwe alles in herinnering brengt, er is voor u geen rust. Gun ook Hem geen rust, tot Hij Jeruzalem herstelt en maakt tot de roem van het land.” In 2 Korintiërs 13:9 zegt Paulus: “Onze enige wens is dat alles goed gaat met u.” In zijn brieven, vooral in de aanhef ervan, vertelt Paulus vaak hoe hij steeds heeft gebeden voor de mensen aan wie hij schrijft. En hij blijft voortdurend bidden dat de Vader hun zal tonen wat zijn totale plan is met hen, dat Hij hun openbaring en kracht en moed mag geven om trouw te zijn totdat het hele plan tot voltooiing gekomen is.

In Handelingen 1 staat dat de leerlingen in opdracht van Jezus “bleven volharden in het gebed”, om “de belofte van de Vader af te wachten”. Hun voorbede voor Pinksteren, en onze voorbede voor een nieuw Pinksteren, is een gebed dat God zijn volle heerlijkheid op aarde zal brengen. De heilige Geest is de heerlijkheid van God. De heilige Geest zuivert ons en doet ons op Jezus lijken. En als de heilige Geest in zijn volheid leeft en werkt in het Lichaam van Christus, zal de heerlijkheid van God aan ons worden geopenbaard. (Kol. 3:4: “Christus is uw leven, en wanneer Hij verschijnt, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.”)

De Heer wil werkelijk dat dit gebeurt. Velen van ons hebben zijn verlangen gehoord in de profetieën die door de jaren heen in verschillende groepen en gebeurtenissen zijn uitgesproken, bijvoorbeeld dat God op het punt staat zijn Geest in macht en heerlijkheid over de Kerk uit te storten op een wijze die we nooit hebben gezien. Op een conferentie van leiders van gebedsgroepen in Steubenville, Ohio, V.S. in 1983 herhaalde de Heer deze belofte. En Hij zei ook: “Voorbede zal de weg openen om deze vloed te laten beginnen”... de vloed van zijn heerlijkheid die op het punt staat de Kerk te overspoelen en de hele aarde te overstromen. Onze voorbede is belangrijk. Wij zijn door God geroepen te bidden voor de uitstorting van de heilige Geest in de Kerk en in de hele wereld. In 2 Petrus 3:12 zegt Petrus dat “we moeten bidden om zo de komst van de dag Gods te verhaasten”.

ANDERE INTENTIES

De Heer beveelt ons in de heilige Schrift nog veel andere intenties aan. Op dit moment wil ik graag alleen twee andere intenties met jullie delen. In onze tijd in de geschiedenis is 2 Kronieken 7:14 (“En het volk waarover mijn naam is afgeroepen vernedert zich, bidt en zoekt mijn aanschijn, en bekeert zich van zijn slechte daden, dan zal ik het in de hemel verhoren, Ik zal hun zonde vergeven en hun land heil brengen.”) een speciale gebedsintentie geweest die God heeft gegeven aan voorbidders die bidden voor Amerika en India. Hij wil dat we bidden dat de genade van berouw over Amerika en India wordt uitgestort, zodat we zullen terugkeren tot Hem als de Heer van onze naties en van ons leven, zodat Hij onze landen kan genezen en andere landen door ons.

De Heer vraagt ook te bidden voor meer missionarissen en de huidige missionarissen met onze gebeden bij te staan. Ik denk dat het veelbetekenend is dat Jezus de leerlingen twee aan twee uitzond. Ik weet uit eigen ervaring wat het is om met z'n tweeën als missionaris erop uit te trekken, waarbij de één dient en de ander bidt. Op die manier gaat het werk van voorbede ononderbroken door om de bediening te ondersteunen.

In het boek Nehemia leert God ons dit principe en legt Hij uit hoe voorbede en bediening samenwerken. In Nehemia 4:10-11 lezen we: “Van die dag af werd de arbeid verricht met slechts de helft van mijn mannen: de andere helft betrok de wacht, gepantserd en gewapend met speren, schilden en bogen, en stelde zich met hun leiders op achter het huis van Juda, dat aan het huis bouwde. De opperlieden droegen met de ene hand het materiaal en hielden in de andere hand een speer”. Hier was het volk van God aan het werk om de muren van Jeruzalem te herbouwen. Ze werkten met één hand en hadden hun zwaard in de andere hand, gereed voor de strijd. Nehemia en het volk van Israël verdedigden zichzelf tegen zichtbare vijanden. Maar wat hen overkwam, is voor ons een parabel over het belang van wachtposten, of voorbidders in de geestelijke strijd waar wij ons in bevinden,

als wij aan het werk zijn om het Koninkrijk van God te bouwen en de oogst van God binnen te brengen.

+ + +

Tot nu toe zien we in onze studie over voorbede dus dat God overal in de heilige Schrift voorbidders roept. En zelfs terwijl Hij ze roept, beschrijft Hij wat Hij van hen verwacht. Hij geeft hun namen om hun werk aan te geven: Wachtpost of Uitkijk. Zij zijn als de pionier die het spoor uitzet of als de verkenner die voor Gods volk uit gaat. Hij is iemand die op de bres gaat staan en tussen God en de mensen bemiddelt; een scheidsrechter; iemand die zich inzet voor iemand anders, “die mijn zijde kiest” zoals Job zegt; of die een muur bouwt om “Gods toorn af te wenden” van zijn volk. Een tweerichtingspijpleiding, waardoor de noden van het hele volk van God omhoog gaan naar de Vader en Gods zegeningen omlaag stromen naar zijn volk. Soms denk ik graag aan voorbidders, speciaal als ze in de geestelijke oorlogvoering bidden, als de “groene baretten” van het Leger van God. Deze soldaten zijn uitstekend getraind. Zij staan in de frontlinie en ze gaan voor het volk van God uit om voor anderen een doorgang te maken.

We zien ook in de heilige Schrift dat Jezus degene is die de volmaakte voorbidder is. Hij blijft voor de Vader staan om voor ons tussenbeide te komen. Elke voorbidder is in feite geroepen deelgenoot te zijn van Jezus in zijn goddelijk werk van voorbede.

We hebben dus gezien dat God wil dat we voor bepaalde dingen of situaties bidden, dat er verschillende soorten bressen zijn, waarop we kunnen gaan staan om voorbede te doen. Een echte voorbidder is niet iemand die naar God gaat om zijn of haar gebeden verhoord te krijgen. In Gods manier van denken is een voorbidder iemand die met Hem een relatie aangaat en Hem en zijn volk wil dienen. En dan, samen met de Heer Jezus, beginnen ze Hem te volgen om samen met Hem voorbede te doen. Dit betekent dat we open moeten staan voor zijn leiding en bereid moeten zijn om voor alles te bidden waar God ons voor wil laten bidden. Opdat zijn Heerlijkheid geopenbaard van worden... zodat “zijn Rijk kome, zijn wil geschiede op aarde zoals in de hemel.”

IV. NIVEAUS VAN VOORBEDE

De Heer roept ook mensen op tot verschillende niveaus van voorbede. Deze niveaus van voorbede zijn afhankelijk van zijn oproep en de soort of graad van toewijding en de ernst van de toewijding waarmee een persoon zich bij de Heer betrokken voelt.

EEN FUNDAMENTELE CHRISTELIJKE ROEPING

In de eerste plaats vraagt de Heer van alle christenen om voorbede te doen, om voor elkaar te bidden. Omdat we deelhebben aan het leven van de Heer Jezus, hebben we ook deel aan zijn goddelijke bediening die Hij op dit moment uitoefent ... de voorbede. Het is in feite een teken van geestelijke volwassenheid in Christus, wanneer mensen zichzelf beginnen te vergeten en voor elkaar beginnen te bidden. In 1 Timoteüs 2:1-4 spreekt H. Paulus over deze roeping van voorbede, die alle christenen hebben. Hij zegt: "Allereerst vraag ik u (hij zegt het hier tegen alle christenen) gebeden, smekingen, voorbeden en dankzeggingen te verrichten voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat we, ongestoord en rustig een in alle opzichten godvruchtig en waardig leven kunnen leiden. Dit is goed en welgevalig in het oog van God, onze Heiland, die wil dat alle mensen gered worden en tot de kennis van de waarheid komen."

In vers 8 vervolgt H. Paulus: "Ik wil dus dat op elke plaats waar de gemeente samenkomt om te bidden, de mannen hun handen opheffen in een geest van godsvrucht, die haat en ruzie uitsluit." De Heer vraagt ons allen tot Hem te komen en met een oprecht hart voorbede te doen. Toen ik deze tekst las, moest ik er aan denken hoe de viering van de heilige Eucharistie zo'n krachtig en wonderschoon gebed van voorbede is. In de heilige Mis verzamelen we alle noden van de mensen op aarde en brengen ze voor de Vader door, met en in Jezus, onze Gerechtigheid, die samen met ons daadwerkelijk tegenwoordig is in de Eucharistie. Iemand vertelde mij eens dat er over de hele wereld verspreid elke seconde vier Eucharistievieringen beginnen. Het maakt dus niet uit wanneer we bezig zijn met voorbede. We kunnen ons al-

tijd aansluiten bij de Heer Jezus in een viering van het Misoffer, waar die dan ook mag worden opgedragen, en we worden vergezeld door het gebed van de gehele kerk of ons gebed van voorbede wordt door de Kerk meegebeden.

Wanneer we bidden, moeten we beseffen dat we door de heilige Geest allemaal werkelijk verenigd zijn. Bedenk dat de Heer ons in het Onze Vader oproept om te bidden en dat Hij gezegd heeft: “Gij moet daarom zo bidden: Onze Vader...” (Mt. 6:9). Hier herinnert de Heer ons eraan dat wij niet alleen naar God gaan, wij gaan samen met alle anderen in zijn familie naar God. In dit gebed leert onze Heer Jezus ons ook om samen voor elkaar te bidden.

H. Paulus moedigt ons aan: “Helpt elkander zulke lasten te dragen; op die manier zult ge de wet van Christus vervullen” (Gal. 6:2). Wat is de “wet van Christus”? Jezus zegt: “Bemint elkaar, zoals Ik u bemind heb”. Dit is een gebod voor elk lid van de Kerk. En voorbede is een belangrijke en essentiële manier om dit bevel van de Heer uit te voeren.

Op een aantal plaatsen in de Schrift spreekt de Heer erover hoe effectief ons werk van verenigde voorbede wel is. Houd bij het lezen van deze schriftteksten in gedachten dat ons werk van voorbede vaak een geestelijke oorlogvoering inhoudt. De Heer zegt dat Hij vrede zal geven aan zijn volk wanneer ze het land binnentrekken, indien ze aan zijn wetten en geboden gehoorzamen. Dan zullen ze veilig wonen in het land. Dan zegt Hij: “Wilde dieren houd Ik weg uit uw land en het zwaard dringt er niet door, uw vijanden vallen door uw zwaard. Vijf van u achtervolgen er honderd, honderd achtervolgen er tienduizend; de vijanden vallen door uw zwaard” (Lev. 26:8).

In Job 33:23-26 zegt de Heer: “Maar als dan een engel hem bijstaat, een van de ontelbaren voor hem opkomt en hem de rechte weg wijst, dan is God hem genadig en zegt: ‘Laat af, hij hoeft de afgrond niet in, ik vind het zo genoeg.’ Dan wordt zijn lichaam weer jong en fris, dan begint hij zijn tweede jeugd. Hij mag weer bidden, want God heeft hem lief, Hij schenkt hem zijn gunst, zijn vreugde en nieuwe gerechtigheid.” De Heer zegt ons dat één man voorbede kan doen voor

duizend en dat in deze geestelijke oorlogvoering vijf kunnen werken voor honderd, of honderd voor tienduizend. Wanneer we voor de Heer komen, is onze effectiviteit, ons gezag, onze verantwoordelijkheid in het gebed niet alleen maar bedoeld voor één persoon, maar daardoor worden velen bereikt. Dit is een kleine glimp van Gods heilsplan bij de voorbede.

Wanneer we samen bidden, geeft de Heer zelf door zijn tegenwoordigheid een resultaat dat zelfs groter is dan we ons kunnen voorstellen. Luister naar Mozes in Deuteronomium 32:30-31. Mozes heeft hier de grootheid van God verkondigd. Hij alleen is de rots, het fundament van Israël en de uiteindelijke bron van overwinning. Mozes zegt het volgende: “Hoe kon één man er duizend verjagen en twee er tienduizend doen vluchten, als niet hun rots hen verkocht had, als Jahwe hen niet in de steek had gelaten? Onze Rots is niet als de hune; dat zullen ze zelf erkennen.” (Onze vijanden zijn geen voorbidders, ze kunnen niet voor ons bidden.) Hij zegt hier dat Gods wegen onze wegen verre te boven gaan. Hij maakt de overwinning mogelijk. En de vijanden van Israël zijn geen voorbidders, omdat ze God niet kennen. Ze hebben geen echte God tot wie ze kunnen bidden. In feite weten ze zelfs niet tot wie ze moeten bidden. Er is maar één God die zijn vertegenwoordigers kiest en die kracht geeft aan gebeden en ze verhoort. En Hij is ook onze God. Alleluia!

Tenslotte zegt H. Paulus iets heel moois met betrekking tot verenigd gebed: “De genade moet zich in velen vermenigvuldigen, zodat steeds meer mensen dank brengen van God, tot eer van zijn naam” (2 Kor. 4:15). De Heer zal meer eer ontvangen, als meer gelovigen, die voorbede doen voor dezelfde speciale intenties, God de eer geven voor beantwoorde gebeden.

DE BEDIENING VAN VOORBEDE

De Heer roept sommige mensen tot een niveau van toewijding bij de voorbede die verschilt van de gewone christelijke roeping en dieper gaat: we noemen dit volgende niveau een “bediening” in het Lichaam van Christus. Deze bediening van voorbede is een gespecialiseerde

deeltijdtoewijding, omdat die meestal voor een speciaal doel voor of een speciaal project of werk voor een bepaalde tijd bedoeld is. Dit niveau van voorbede vloeit voort uit een wettige relatie met de Heer, waardoor we van Hem de opdracht hebben gekregen om in Zijn naam in een bepaalde situatie te handelen. En als God de roeping geeft voor een bediening van voorbede, geeft Hij ook een speciale zalving, een speciale bevoegdheid, en een speciale bescherming aan die personen om voor die specifieke situatie te bidden.

Zo zegt H. Paulus bijvoorbeeld in Galaten 4:19: “Ach kinderen, ik moet opnieuw weeën om u doorstaan, totdat ge de gestalte van Christus hebt aangenomen.” Het is een bijzonder moment voor mensen, wanneer “Christus geboren wordt” in hun leven. En er is een speciaal werk van “smartvolle” voorbede nodig, willen mensen tot een geestelijke geboorte in hun leven komen zodat Christus voor de eerste keer in hen kan worden geboren of zodat ze op nieuwe niveaus in Christus kunnen worden wedergeboren. Wanneer God specifieke mensen roept om voorbede te doen voor deze genade, en Hij geeft hun de zalving van het smartvolle gebed, dan komen ze in een specifieke bediening van voorbede te staan. Wanneer de persoon waarvoor ze bidden eenmaal “in Christus geboren” is, is die bediening van voorbede klaar. Dan kunnen ze overgaan tot een ander werk van voorbede. Misschien kunnen ze het groeiproces bij anderen ondersteunen, zodat dezen in Christus tot rijpheid komen.

Een ander voorbeeld: In Johannes 11 bad Jezus voor de opwekking van Lazarus en voor het geloof van alle aanwezigen dat zij in staat mochten zijn dit machtige wonder te geloven. Dit is een voorbeeld van de bediening van voorbede in het leven van Jezus. Daarna zegt Jezus tot de mensen: “Maak hem (Lazarus) los en laat hem gaan.” Jezus vroeg hier aan hen een specifiek fysiek werk te doen. Maar de woorden van Jezus zijn een soort parabel voor ons, als we voorbede doen. Wanneer we voor anderen bidden, zijn er tijden dat God ons leidt om door het gebed de geestelijke ketens die zijn volk binden, geestelijk los te maken. En dit geestelijke werk van ontbinden is een onderdeel van de bediening van voorbede. (In Ezechiël 17:8-16 en Jesaja 62:6-7 staan twee andere voorbeelden van de bediening van voorbede.)

Soms dienen mensen de Heer en zijn volk op een speciale wijze voor slechts een korte periode. Leraren hebben bijvoorbeeld een tijdelijke zorg voor hun leerlingen. Ze hebben misschien maar voor een jaar dezelfde leerlingen in hun klas. Een deel van de verantwoordelijkheid die zij ten opzichte van die jonge mensen hebben, is, geestelijk gezien, gedurende die periode voor hen te bidden. Ook gebedsgroepen kunnen ieder jaar een andere leider krijgen. De leden van de gebedsgroep gaan naar de Heer en zoeken Hem in gebed en vasten. En de Heer wijst de personen aan die Hij als leider of in een ander bediening voor een specifieke periode wil hebben en Hij zet hen op hun plaats. Dit is trouwens voor alle leden van de groep een hele goede gelegenheid om te groeien wanneer nieuwe mensen als leider of in een bepaalde dienstverlening kunnen aantreden, daar zij veel nieuwe gaven die ze van de Heer hebben ontvangen, meebrengen naar de gebedsgroepen. Gedurende de periode dat deze nieuwe leiders dienst doen, hebben zij tegenover de Heer een speciale verplichting om als onderdeel van hun pastorale verantwoordelijkheid voor deze mensen die ze dienen, te bidden. Ze zijn geroepen tot een bediening van voorbede.

+ + +

GAVEN EN BEDIENINGEN VAN DE HEILIGE GEEST

Ik zou in het kort iets willen zeggen over wat H. Paulus in 1 Korintiërs 12:4-11 zegt met betrekking tot de charismatische gaven en charismatische bedieningen van de heilige Geest. Ik heb de indruk, dat er soms in ons denken wat verwarring bestaat over deze zaken zoals dat zelfs in de tijd van H. Paulus al het geval was. Ken je het verschil tussen de gaven en de bedieningen in de heilige Geest?

De gaven van de Geest worden aan iedereen gegeven, omdat de heilige Geest aan iedereen is gegeven.

DE HEILIGE GEEST IS DE GAVE VAN GOD

Wat we “gaven” van de heilige Geest noemen, zijn als het ware de handen en voeten en de stem van de heilige Geest. Door sommigen zal de heilige Geest in profetie willen spreken, of in woorden van wijsheid of in woorden van kennis, of in tongentaal; anderen zal Hij op verschillende manieren met zijn andere “gaven” aanraken zoals genezing of wonderen. Deze “gaven” zijn er voor iedereen. Ze zijn het “gereedschap” dat we nodig hebben om het werk van God te doen.

Er is een groot verschil tussen de charismatische gaven en de charismatische bedieningen die God aan zijn volk in de heilige Geest geeft. Er is bijvoorbeeld een verschil tussen de charismatische gave van geïnspireerd onderwijs, waarbij we met anderen iets delen van wat de Heer ons bij het lezen van een Schriftgedeelte openbaart, en de bediening van een geïnspireerde Bijbelleraar in het Lichaam van Christus. Er is ook een verschil tussen de charismatische gave van profetie, waarbij de Heer tot iedereen kan spreken, en de bediening van profeet of de professionele woordvoerder namens God. Ook kan elke christen voor anderen voorbede doen, maar indien je werkelijk ernstige en effectieve gebeden ten behoeve van iemand nodig hebt, weet je wie je daarvoor moet vragen... degene die het oor van de Heer heeft vanwege een bediening van voorbede.

Een leraar, een profeet, een herder, een leider van een gebedsgroep en iemand in een genezingsdienst hebben allemaal de gaven van de heilige Geest nodig om hun dienst in de Geest van onze Heer Jezus Christus te kunnen verlenen. Een herder heeft bijvoorbeeld het woord van kennis, de gave van profetie en woorden van wijsheid nodig, en hij heeft ook de gave van genezing nodig... alle gaven van de heilige Geest moeten vrijelijk door hem heen werken, want ze zijn Gods gereedschap om Gods werk te doen. En de Heer Jezus heeft beloofd dat tekenen en wonderen de prediking van het Evangelie zouden vergezellen (Mt. 16:17). God heeft een stem en Hij wil tot ieder van ons spreken. Hij wil ieder van ons woorden geven zodat we aan elkaar kunnen vertellen wat op Zijn hart ligt. Hij wil door ons heen anderen aanraken in zijn naam... om te doen wat Hij zegt. Wij hebben God nodig. Wij moeten in staat zijn Jezus aan elkaar te geven op zijn wijze. Dit is het doel van elke gave van de heilige Geest. En de bedieningen, zoals voorbede, zijn die gespecialiseerde gebieden van dienstverlening,

waar God met zijn goddelijke gaven door ons heen werkt om zijn heilige wil op zijn goddelijke wijze te volvoeren tot zijn eer en glorie.

Ik wil hier ook nog vermelden dat er in de opsommingen van de bedieningen in de Bijbel twee bedieningen zijn die gewoonlijk niet worden vermeld. De ene is de bediening van lofprijzing en aanbidding; de ander is voorbede. Misschien is hiervoor een reden dat in de Bijbel alle andere bedieningen die worden opgesomd, een dienst betekenen die aan Gods volk wordt verleend. Daarentegen zijn de bediening van lofprijzing en aanbidding alsook de bediening van voorbede er eerst **VOOR DE HEER** en gaan ze daarna als een overstromende vloed door Hem naar zijn volk toe. We vinden ook door de hele Schrift heen dat deze twee specifieke bedieningen werkelijk het fundament van het leven en de dienst van alle personen in de Bijbel zijn die God trouw gehoorzaamden, waaronder de Heer Jezus zelf en onze gezegende moeder Maria. Als gevolg van het trouw uitvoeren van deze twee bedieningen ontwikkelt iedereen in de H. Schrift die trouw aan God was, een belangrijk kenmerk dat wezenlijk is voor voorbidders: zij hebben allen een hart dat zich totaal en alleen om de eer van God bekommert.

+ + +

DE DIENST VAN VOORBIDDER

In het lichaam van Christus geeft de Heer nog een ander niveau van voorbidder, en wel een voorbidder die dit als fulltime taak heeft. Dit niveau van toegewijde voorbede is een “toestand van voortdurende verantwoordelijkheid” in het Lichaam van Christus, wat we “de dienst van voorbidder” kunnen noemen. Dit niveau van voorbede vloeit voort uit een liefdesrelatie met de Heer zoals de bruid die heeft met de goddelijke Bruidegom. De voorbidders ervaren een gemeenschap met de Heer waarin Hij werkelijk door hen heen begint te leven. Diegenen die tot dit diepste niveau van voorbede geroepen zijn, hebben de geweldige verantwoordelijkheid en belofte die God aan zijn vrienden geeft: “Wie gij zegent, zal Ik zegenen; wie gij vervloekt, zal Ik vervloeken”.

God roept in deze tijd over de hele wereld mensen om fulltime voorbidder te zijn voor specifieke groepen, parochies en gemeenschappen en voor specifieke werken waar men mee bezig is. Sommigen van hen hebben deze roeping voor voorbede naast hun verantwoordelijkheid voor een andere fulltime bediening of roeping. Ouders hebben bijvoorbeeld de verantwoordelijkheid voor hun kinderen - dag en nacht als moeder en vader, en dag en nacht als voorbidder voor hun kinderen. Het doet er niet toe hoe oud of hoe jong de kinderen zijn. Wie onder jullie ouders zijn, hebben in Gods ogen een bijzonder gezag om voor je kinderen te bidden. En God zal je verhoren. Denk maar eens aan H. Monica, die vele, vele jaren voor H. Augustinus bad. Wegens haar volharding hoorde en verhoorde God haar gebed.

Wij zien de “dienst van voorbidder” tezamen met enkele andere fulltime roepingen ook bij de profeten van het Oude Testament. We lezen in Genesis 20:7, waar God in een droom tot Abimelek spreekt: “Geef dus die man zijn vrouw terug; hij is een profeet en zal voor u bidden dat gij in leven blijft. Maar als gij haar niet teruggeeft, weet dan, dat ge zult sterven, gij en al de uwen.” Psalm 106:23 zegt: “Hij had hen, zo dreigde Hij, vernietigd, indien Mozes niet, zijn uitverkorene, op de bres had gestaan, Hem weerhoudend; deze wist zijn gramschap te keren, dat Hij hen niet heeft uitgeroeid.” En in Ezechiël 33:2 staat: “Mensenkind, spreek tot uw volksgenoten en zeg hun: Als ik het zwaard over een land laat komen en het volk wijst iemand uit zijn midden als wachter aan...” Wij zien dit ook onder de koningen van het Oude Testament. Hizkia (Koning van Israël) in 2 Koningen 19, en Josafat (Koning van Juda) in 2 Kronieken 20, waren bijvoorbeeld krachtig in hun voorbede toen ze het geestelijke gezag van hun politieke ambt uitoefenden en alle mensen opriepen om samen voorbede te doen.

Vandaag aan de dag is de heilige Geest mensen aan het opwekken om op verscheidene wijze in een fulltime apostolaat te dienen, dat als het ware een tweede roeping in hun leven is. (Bijvoorbeeld de evangelisatie van Charles Finney en de genezingsbediening van Kathryn Kuhlman.) We zien dat deze dienaren van de Heer eerst urenlang vol pijn en moeite voorbede doen, voordat ze anderen bedienen. En de vrucht van hun gebed is een machtige openbaring van God. God werkt

dan onder zijn mensen ter wille van een grote oogst van zielen onder de naties voor zijn eer en glorie.

In zijn Kerk heeft de Heer ook alle eeuwen door mannen en vrouw doen opstaan, wier VOORNAAMSTE roeping het is één met de Heer te zijn en Hem en zijn volk als fulltime voorbidders te dienen.

Priesters hebben, door hun zalving tot priester, de opdracht Jezus onder ons te zijn. Jezus is de grote Hogepriester die voor de Vader staat om voor ons voorbede te doen. Priesters zijn dus, juist omdat ze priester zijn, voor hun volk fulltime voorbidders in de Heer Jezus. Velen van hen zouden zich intenser moeten realiseren wat dit betekent en moeten leren hoe ze voorbidders kunnen zijn. Vaak dragen onze priesters de lasten van hun mensen met zich mee en proberen zij daarvoor een oplossing te zoeken door een of andere wijze van hulp, door met hen te praten of hen te helpen. Als gevolg daarvan zien we vaak dat onze priesters bezwijken onder deze lasten. Zij hebben niet geleerd hoe ze hun lasten in de voorbede bij de Heer kunnen brengen en hoe ze door kunnen gaan met de voorbede totdat de overwinning komt. Voor sommige lasten kan men alleen door gebed een oplossing zoeken: “Het is Gods oorlog” (2 Kron. 20:15).

De volgende Schrifttekst is een prachtig voorbeeld van de voorbede van een priester. In Wijsheid 18:21 zien we een beschrijving van het hogepriesterschap van Aäron en hoe hij voorbidder was toen God een oordeel over zijn volk bracht door een ernstige plaag. Er staat dat hij was “uitgerust met de wapenen van zijn bediening, gebed en verzoenend wierookoffer.” Hij deed voorbede, hij bemiddelde tussen God en zijn volk. Toen er een grote vernietiging dreigde, beriep hij zich tijdens zijn voorbede op Gods beloften en Gods overwinning, die hij ook op zijn kleding droeg. Hij zei: “God, herinner U uw Barmhartigheid, herinner U uw beloften”. Door zijn fysieke aanwezigheid en de kleding die hij droeg, oefende hij zijn dienst als priester uit. En toen hij voorbede deed en de wapens van zijn priesterschap gebruikte - hij bad en bracht een verzoenend wierookoffer -, verhoorde God zijn gebed en de plaag eindigde.

We moeten ons realiseren dat onze priesters heden ten dage nog veel krachtiger zijn in hun voorbede door Jezus onze Heer. Zoals we al vermeldden, delen de priesters door hun wijding in het volle priesterschap van Jezus, en God zal hun gebeden verhoren zoals Hij de gebeden van zijn eniggeboren Zoon verhoort. Ik denk dat dit een andere reden is waarom de heilige Mis zo'n krachtige voorbede is. Omdat Jezus in de heilige Eucharistie niet alleen zelf werkelijk bij ons aanwezig is, maar ook in onze priesters bij ons is, en voor en met ons tot de Vader bidt.

Religieuze gemeenschappen, vooral de contemplatieve, hebben de speciale missie - die ze van de Kerk hebben gekregen -, om te bidden voor het hele volk van God. Hun hele leven is toegewijd aan God en bestaat uit aanbidding en voorbede, samen met de Heer, voor zijn eer en glorie en voor zijn volk.

In zijn brief aan de Kolossenzen vertelt H. Paulus over iemand, die fulltime voorbidder is. Zijn naam is Epafra. Kolossenzen 4:12 zegt: "U groet Epafra, uw stadgenoot en dienstknecht van Christus Jezus, die steeds vurig voor u bidt, opdat gij moogt volharden in de volmaakte vervulling van al wat God wil." Epafra was een leek, die fulltime voorbidder was voor het volk van God in de Kerk van Kolosse. Vandaag aan de dag roept de Heer nog steeds leken tot dit dieper niveau van fulltime voorbede. Voor sommigen zoals Epafra is het bijna als een tweede roeping. En we zien vaak dat deze verborgen gebedstrijders op Gods oproep antwoorden met een toewijding in de voorbede die even intens is als in de contemplatieve gemeenschappen.

In dit verband wil ik graag nog iets meer zeggen over Gods oproep om samen met Jezus een slachtoffer te zijn wanneer men voor anderen voorbede doet. Dit is feitelijk het niveau van roeping dat de Heer aan onze priesters en religieuzen geeft. Hun hele leven is toegewijd als slachtoffer doordat ze voorbede doen voor de Kerk, zelfs al zijn ze zich daar niet zo intens van bewust. Dankzij hun wijding kan alles wat ze doen onmiddellijk een genade voor de hele Kerk zijn. We denken speciaal aan de heilige Theresia, de "Kleine Bloem", die haar hele leven aan God offerde als "het slachtoffer van de liefde" ten behoeve van de Kerk. Zij wordt vanwege haar voorbede als slachtoffer

de patrones van de missie genoemd, ook al heeft ze nooit haar klooster verlaten. Heden ten dage denken we ook aan een nieuwe heilige die haar leven offerde als een slachtoffer voor de Kerk, zuster Faustina van de goddelijke barmhartigheid. De dienst van deze en zovele andere heiligen in de Kerk was, en is nog steeds, een machtig werk van voorbede.

Ik vermeldde hoe God deze genade van een zeer toegewijde voorbede ook aan leken geeft. Rond het begin van de 20^e eeuw leefde er een wonderbaarlijke vrouw van God in Mexico, van wie de heiligverklaring nu in gang is gezet. Haar naam is Concepcion Cabrera van Armida, ook bekend als “Conchita”. Ze was de moeder van negen kinderen en ook de stichteres van de vijf “Werken van het kruis” in de Kerk van Mexico. Op een dag vertelde de Heer haar dat Hij naar enige mensen uitkeek die bereid zouden zijn om hun leven als biddend slachtoffer op te dragen voor de redding van de mensheid. Dit was het begin van de “Werken van het kruis”. Drie van deze “Werken” zijn religieuze ordes. Twee zijn er voor leken. Een van de lekengroepen wordt “Apostelschap van het kruis” genoemd. In 1986 hadden meer dan 8.000 mensen zich bij deze groep aangesloten. Deze stelt zich ten doel om in eenheid met Jezus alle werken, alle vreugde en lijden die men ervaart, op te dragen voor de redding van de mensheid en wel speciaal priesters. “Liefdesverbond met het hart van Jezus” is de andere groep die uit leken bestaat. Ze hebben zich serieus toegewijd aan een leven van intimiteit met Jezus, om de atmosfeer in het gezin op te klaren door gehoor te geven aan de verantwoordelijkheden in hun levensstaat. Door één te zijn met Jezus krijgt alles een priesterlijke dimensie, voor de eer en glorie van God, en wordt zo een voorbede, samen met Jezus, voor de redding van de hele mensheid, en wel speciaal voor priesters.

Een ander modern voorbeeld is Rees Howell, over wie we lezen in “The Intercessor”. Deze heilige man Gods ervoer wat het is biddend slachtoffer te zijn daar hij alles in het leven van anderen waarvoor hij de roeping had te bidden, werkelijk doorleefde.

Met betrekking tot Gods oproep om samen met Jezus een slachtoffer te zijn, wil ik je aanbevelen om NIET om deze genade te vragen. Ik

ken enkele goedbedoelende mensen die bijvoorbeeld een klein kind met kanker zien en dan tot God zeggen: “Geef mij de kanker en genees dit kleine kind. Zij hebben het hele leven nog voor zich.” Dan worden ze ook ziek. NEE. Ook al bedoelen wij het goed, dan nog kan de vraag of we een slachtoffer voor iemand anders mogen zijn, de weg openen voor de vijand om in ons leven binnen te komen, indien dit niet de wil van God voor ons is. Of de Heer ons werkelijk de genade wil verlenen om samen met Hem slachtoffer te zijn wanneer we voor anderen voorbede doen, behoeft zorgvuldige onderscheiding en geestelijke leiding. En indien God de roeping geeft, zal Hij ook de genade en de bescherming geven die we nodig hebben om antwoord te geven op die oproep.

Met betrekking tot Gods oproep om slachtoffer te zijn door samen met de Heer Jezus voorbede te doen kan men zeggen dat de Heilige Geest heden ten dage een heel nieuw internationaal apostolaat van missionaire voorbede voor de Kerk doet ontstaan. Dit apostolaat wordt genoemd “The Catholic Charismatic Intercessors of the Fellowship of the Burning Bush” (FBB) (De Katholieke Charismatische Missionaire Voorbidders van de Gemeenschap van het Brandende Braambos). Voorbidders in veel landen hebben zich aaneengesloten om een lokale afdeling van de FBB in hun land te vormen en onder de Leiding van de heilige Geest intens te bidden voor het werk van de heilige Kerk. Velen van deze voorbidders hebben een niveau van toewijding die overeenkomt met dat van de voorbidders die slachtoffer zijn. Jaarlijks zijn de nationale afdelingen van de FBB samengekomen op een bedevaart van missionaire voorbede. Als een internationaal “huis van gebed” hebben zij verscheidene landen bezocht om samen nog intenser te bidden voor de hele Kerk een voor de Kerk in dat land. Wanneer ze zo op missie zijn en ook in de plaatselijke gebedsgroepen in het eigen land doorleven deze FBB-voorbidders werkelijk de gebedsintenties waarvoor ze bidden. Velen gelijken werkelijk op “slachtoffers” samen met de Heer Jezus in hun missionaire dienst van voorbede voor de Kerk.

GLORIE AAN GOD!!!

De missionaire voorbede van de FBB is werkelijk een “nieuwe voorbede” voor de “nieuwe evangelisatie” en de “nieuwe lente” van de Kerk. Deze beweging is geïnspireerd door onze heilige Vader Paus Johannes Paulus II die in dit nieuwe millennium daartoe heeft opgeroepen.

* * * * *

Sommige mensen hebben dus een roeping van God ontvangen om fulltime voorbidder in het Lichaam van Christus te zijn als hun belangrijkste dienst in de Kerk. Wij denken hierbij aan onze priesters, contemplatieven en leken als Epafras, die God geroepen heeft om op bijzondere posities voorbidder te zijn voor hun mensen. We denken ook aan hen die God geroepen heeft om fulltime voorbidder te zijn als onderdeel van een ander fulltime leven en een andere fulltime dienst in het Lichaam van Christus, zoals ouders, en de profeten en koningen in het Oude Testament.

Wat ook het type voorbidder is, waartoe God ons roept, of die roeping persoonlijk is of samen met anderen of samen met missionair apostolaat zoals de Gemeenschap van het Brandende Braambos, we zullen de roepstem van God moeten herkennen en er antwoord op moeten geven. Ons antwoord aan de Heer is zeer belangrijk. Ik herinner mij hoe de Heer eerder dit jaar ongeveer 200 van ons leidde om een verplichting van vier maanden aan te gaan om te bidden voor de uitstorting van de heilige Geest in Albuquerque, New Mexico, USA. Aan het einde van die gebedsmissie gaf Hij iemand een beeld dat weergaf hoe Hij ons werk van voorbede zag. De koks onder jullie zullen dit kunnen waarderen. Hij gaf hun een beeld van de hogedrukpan, met daarin een groot stuk vlees, dat bijna gaar was. Weet je hoe een hogedrukpan zijn energie concentreert? Welnu, Hij liet ons zien dat onze toewijding op een concentratie van gebedskracht leek. Door onze toewijding werden alle gebeden geconcentreerd op de speciale stad waar we voor baden. Het vlees was als een teken van zijn plan met die stad. Door onze toewijding werd zijn plan met die stad sneller voltoerd dan normaal het geval zou zijn geweest. *ALLELUIA!*

Tijdens het laatste Avondmaal gaf de Heer Jezus ons een heel mooi voorbeeld ter navolging toen hij bad: “Vader, het uur is gekomen. Verheerlijk uw Zoon, opdat de Zoon U verheerlijke. Gij hebt Hem immers macht gegeven over alle mensen om eeuwig leven te schenken aan allen die Gij Hem gegeven hebt” (Joh. 17:1-2). Hier wijdt Jezus zich aan de Vader toe volgens de roeping die de Vader Hem gegeven heeft als de grote hogepriester en als slachtoffer en voorbidder, door de glorie van het kruis. Hij erkent dat de Vader Hem kracht en autoriteit voor deze missie heeft gegeven. En Hij bidt ook dat de vrucht van dat volmaakte offer, het eeuwig leven, vrij komt zodat deze rijkelijk geschonken kan worden en zo de Vader kan verheerlijken.

God verlangt er nog steeds naar om zijn glorie als Vader te openbaren. In 1983 heeft Hij ons een krachtige profetische belofte gegeven: “Als de duisternis jullie omgeeft, zal er een heilige tijd komen. Het zal voor Mij een genoegen zijn om jullie mijn glorie te geven. Weet dat dit een machtige golf van mijn glorie is. Ik roep je op tot voorbede, want voorbede zal ervoor zorgen dat de golf begint.”

V. HOE KUNNEN WE VOORBEDE DOEN?

Dit brengt ons tot de vraag: hoe kunnen we voorbede doen?

ER ZIJN VEEL MANIEREN OM ALS CHRISTEN TE BIDDEN

Mensen bidden op allerlei manieren. In de jaren die achter je liggen heb je waarschijnlijk ook op allerlei manieren gebeden. Het rozenkransgebed is bijvoorbeeld een krachtig gebed van voorbede, evenals de verschillende novenen die mensen in de Kerk bidden. Als

je de heilige Schrift doorneemt, kun je veel prachtige, gezalfde gebeden aantreffen. In het Boek Daniël bidden bijvoorbeeld een aantal mensen lange smeekgebeden en roepen ze tot God om zijn erbarming. Het getijdengebed is op de H. Schrift gebaseerd en is de officiële al-tijddurende voorbede in de katholieke Kerk. Er zijn nog veel andere gezalfde gebeden die de mensen bidden. Ze ontlene die aan de schat aan gebeden die de Kerk bezit, of ze bidden die spontaan onder inspiratie van de heilige Geest.

Maar het werk van voorbede omvat meer dan gebeden. Voorbede betekent dat we – wat ontzagwekkend is - delen in de goddelijke bediening van Jezus, en een partner van Hem zijn als Hij voor de troon van de Vader staat om voor ons te pleiten. De heilige Mis is de grootste van alle gelegenheden die we op aarde hebben om voorbede te doen, doordat we ons feitelijk met onze Heer Jezus verenigen die in de Eucharistie tegenwoordig is en die zijn huidige bediening van voorbede in ons midden uitvoert. De Heer Jezus is op zo veel manieren met voorbede bezig. Indien we van plan zijn om partners van de Heer Jezus te worden, moeten we leren hoe we met Hem samenwerken, en moeten we op zijn wijze leren bidden voor anderen.

Toen de Heer Jezus onder ons leefde, deed Hij veel wonderbaarlijke dingen. Als we van dichtbij naar Jezus en zijn hele leven kijken, dan zien we dat al zijn gebeden voor 100% verhoord werden en zijn bediening honderdvoudig vrucht droeg. Over effectiviteit gesproken! En Jezus beloofde ons in Johannes 14:12-14: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe. Ja grotere dan die zal hij doen, omdat Ik naar de Vader ga.”

Nu heb ik een vraag voor jou:

Wat doe jij?

Wat doe jij met de verwachtingen die Jezus van ons heeft?

Word je zoals Jezus bijvoorbeeld voor 100% verhoord in je gebeden? Ik vraag dit nu alleen maar met betrekking tot gebed. Over het opwekken van doden zullen we later spreken!

EEN PERSOON EN NIET EEN FORMULE

Wanneer ik werkelijk nadenk over wat Jezus deed en wat Hij van ons verwacht, kan ik eerlijk zeggen dat mijn gebeden bepaald NIET voor 100% verhoord worden en de vrucht van mijn bediening niet honderdvoudig is zoals bij Jezus. En daarom heb ik de vraag gesteld:

***Hoe kan Jezus dit van ons verwachten...
dat we werkelijk “doen wat Hij deed”?***

En dan begin ik me af te vragen... wat deed Jezus? Hoe bad Hij? Waarom werd Hij volledig verhoord?

Mensen zeggen tegen me: “Oh, Jezus is de Zoon van God. Daarom droeg zijn gebed en bediening zoveel vrucht. En dit is waar. De Heer Jezus Christus IS de eniggeboren Zoon van God. **ALLELUIA!**”

Maar de Heilige Geest vertelt ons een aantal interessante dingen over Jezus. In Hebreëën staat dat Jezus “in alles aan ons gelijk was, behalve in de zonde.” In Filippenzen 2 zegt Hij verder dat Jezus zichzelf ontdeed van zijn glorie als God, van zijn macht als God“ en mens werd... en zelfs zonde werd op het kruis. Jezus ging de dood en de hel binnen. PRIJS GOD, dat Hij daar niet bleef! Maar Hij nam de sleutels van de dood en de hel mee en in de verrijzenis kwam Hij naar buiten met een volledige overwinning over de zonde, Satan en de dood. En Hij is verheven boven de engelen om voor de troon van de Vader te staan. En bij de naam van Jezus MOET iedere knie buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde. En iedere tong moet belijden tot eer van God, de Vader dat...

JEZUS CHRISTUS IS DE HEER. ALLELUIA!

Wel, het is DEZE Jezus, die zo aan ons gelijk is geworden, die zei: “Wat Ik doe, zal jij doen.” Ik dacht: we moeten iets gemist hebben aangaande de Heer Jezus. Anders konden we doen wat Hij zei. Ik vroeg me af wat dat dan wel was. Waarom werd Hij volledig verhoord? Ik dacht: ik zal moeten wachten en wanneer ik naar de hemel

ga, kan ik God ernaar vragen Heb je ook zulke vragen?... of misschien zelfs een lijst met vragen die je in de hemel aan God wil stellen?

Welnu, op een dag was ik aan het bidden en aan het lezen in het Evangelie van Lucas. En je weet dat soms een speciaal vers eruit kan springen en ons hart kan raken, als we de H. Schrift lezen. God kan op deze wijze tot ons spreken. Welnu, ik wil met jullie een paar schriftteksten delen die op die bewuste dag mijn hart raakten. Kijk of je kan horen wat ik in mijn gebed hoorde als antwoord op de vraag waarom Jezus zoveel antwoorden kreeg en hij zoveel vrucht droeg in zijn gebeden en bediening.

Aan het begin van zijn openbaar leven, haalt Jezus in het Evangelie van Lucas een tekst aan uit Jesaja 61: “Jezus opende de boekrol en las: De geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken, en aan blinden, dat ze zullen zien; om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genadejaar aan te kondigen van de Heer” (Luc. 4:18). Dit gebeurde kort nadat Jezus in de Jordaan het doopsel met de heilige Geest had ontvangen. Steeds weer zegt Lucas in zijn Evangelie dat Jezus deze persoon “in de kracht van de heilige Geest” genas; “geleid door de heilige Geest” bezocht Jezus deze stad.

Terwijl ik deze Schriftgedeeltes overwoog, herinnerde de Heer me aan zijn woorden in het Evangelie volgens Johannes. Jezus zegt: “de Zoon kan niets uit zichzelf, maar alleen datgene, wat Hij de Vader ziet doen. En alles wat deze doet, doet de Zoon insgelijk.” (5:19), en: “Wat Ik van Hem heb gehoord, dat zeg Ik tot de wereld” (8:26).

Welnu, als we over al deze Schriftteksten nadenken, roept dit de vraag op: waarom denk je dat Jezus zoveel antwoorden op zijn gebed kreeg, en zoveel vrucht in zijn bediening droeg? Wat is de SLEUTEL dat Jezus zo vruchtbaar kon zijn in zijn werk? Waarom was Hij zo effectief? En wat zou jij op grond van wat Hij heeft gedaan als antwoord geven op de vraag wat voor ons de SLEUTEL is om even effectief als Jezus te zijn?

Wat we hier uit het leven en de woorden van Jezus kunnen leren, is in ieder geval dat we de heilige Geest nodig hebben. Jezus werd in feite door de heilige Geest geleid in alles wat Hij deed en zei. Jezus openbaart ons dus in deze Schriftteksten dat de vruchtbaarheid van zijn bediening en zijn voorbede... de SLEUTEL voor Jezus is....

GEHOORZAAMHEID AAN DE HEILIGE GEEST VAN GOD IN ALLES!

Het opwindende hierbij is nu dat er slechts EEN heilige Geest is. Dezelfde heilige Geest die Jezus gehoorzaamde is aan ons gegeven. En ik geloof dat als we doen wat Jezus deed.... Herinner je je die SLEUTEL???

... DE HEILIGE GEEST IN ALLES GEHOORZAMEN!!!

Ik geloof dat wij dezelfde vrucht als Jezus zullen ervaren... de vrucht van de heilige Geest... in ons gebed en onze bediening, als we werkelijk Jezus volgen en de heilige Geest gehoorzamen in alles wat we doen en zeggen, speciaal in de voorbede.

+ + +

Ik kan je niet genoeg vertellen hoe belangrijk deze sleutel voor de Heer is. Hij gaf mij een kort verhaal om te helpen uitleggen wat dit voor Hem betekent – om de heilige Geest in alles te gehoorzamen. Het verhaal heet: “De kleine helpers van moeder.” Degenen van jullie die moeder zijn, en mogelijk vader, zullen dit verhaal nog het beste verstaan.

“DE KLEINE HELPERS VAN MOEDER”

Degenen onder jullie die moeder zijn wil ik vragen te denken aan de tijd dat je een keer het eten klaar maakte. Toen je aan het werk was, kwam plotseling al deze “hulp” opdagen ... je kleine kinderen. En zij kwamen om “moederkokkin te helpen”. Toen je klaar was met het be-

reiden van de maaltijd, waren er waarschijnlijk recepten uitgekomen, die van tevoren nooit hadden bestaan en er nooit meer zullen zijn ... wegens “de kleine helpers van moeder”!

Herinner je nu de tijd toen je een keer de vaat waste. Plotseling kom je kleine driejarige kind binnen: “Mama, nu wil ik het doen”. Welnu, je houdt van je kinderen en je wilt het ze leren. Daarom zet je alles klaar zodat ze de vaat kunnen wassen. Maar je moet toegeven dat een karwei van vijf minuten waarschijnlijk een heel uur zal duren. En je zult later waarschijnlijk de hele keuken schoon moeten maken... wegens “de kleine helpers van moeder”.

Toen ik op een dag dit verhaal vertelde, stak een man zijn hand op en zei: “Zuster, ik weet precies wat je bedoelt. Ik ken dit. Mijn werk bestaat uit het graven van sloten. Welnu, op een dag ga ik aan het werk en graaf een sloot, maar ik vraag niet aan de baas waar ik moet graven!” Nu, dit is het verhaal van “de kleine helpers van vader”.

WELNU... *GOD HEEFT OOK VEEL KLEINE HELPERS!*

Het kost ons werkelijk veel moeite om hier over na te denken: “GOD HEEFT VEEL KLEINE HELPERS!” Maar je moeten weten dat het waar IS. Er zijn zoveel van die wonderbaarlijke, goedbedoelende mensen die zich uitsloven om goede werken voor God te doen. Maar hoeveel van deze mensen zijn er eigenlijk ooit mee gestopt om God te vragen wat Hij van hen wil. En weet je wat het gevolg is? Het duurt heel lang voordat het Koninkrijk komt!

+ + +

Zoals ik zei, het kost ons veel moeite om hierover na te denken. En ik zou dit niet zeggen, als ik niet een geheim van de heilige Geest kende. De heilige Geest vertelt ons in Efeziërs 5:17: “Daarom, weest niet onverstandig, maar tracht te begrijpen wat de Heer wil.” We kunnen werkelijk de wil van God kennen. We hoeven het Hem alleen maar te vragen. De heilige Geest zal ons helpen.

H. Paulus herinnert ons hier heel duidelijk aan in Rom. 8:26-27: “Evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp. Want we weten niet eens hoe we behoren te bidden, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij die de harten doorgrondt, weet waar de Geest op zint, want Hij pleit voor de heiligen naar Gods bedoeling.” H. Paulus zegt ons hiermee dat ons algemeen menselijke probleem, onze algemene menselijke zwakheid is dat we niet weten hoe we tot God moeten gaan; we weten niet hoe we moeten bidden. Daarom heeft God ons de heilige Geest gegeven, die weet hoe er overeenkomstig Gods wil gebeden kan worden. Hoe vaak komen we niet tot de Heer om voor anderen te bidden en hopen we dat we voor de juiste dingen bidden en overeenkomstig de wil van God bidden, zodat Hij ons gebed zal horen en medelijden met ons zal hebben en ons zal antwoorden. Ik had de gewoonte een kleine zin aan het einde van mijn gebeden toe te voegen: “... indien het uw wil is, God.” Ik wilde er zeker van zijn dat ik op de juiste wijze hoopte en bad, zodat God mijn gebeden zou beantwoorden. En toch vertelt H. Paulus ons dat we niet alleen moeten hopen. Wij moeten “niet gedachteloos zijn, maar we moeten inzien wat de wil van God is.” Dit betekent dat we Gods wil werkelijk kunnen kennen. En de manier waarop wij Gods wil kunnen kennen is door de heilige Geest. Jezus zei van Hem: “Hij zal ons tot de volle waarheid brengen” (Joh. 16:13).

In heel zijn leven, in zijn bediening en in zijn voorbede, ging Jezus ons voor en probeerde Hij ons iets te leren. Hij gaf ons geen specifieke methode of formule die we in ons leven en in onze dienst van voorbede moeten toepassen. Zijn hele leven was een werk van voorbede. In Joh. 14:16-18.26 geeft Jezus ons een wonderbaarlijke belofte: “Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere Helper (deze naam betekent: Trooster, Raadsman, Voorbidder, Krachtgever, Assistent) geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van waarheid. voor wie de wereld niet ontvankelijk is, omdat ze Hem niet ziet en niet kent. Gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet verweesd achterlaten: Ik keer tot u terug... maar de Helper, de heilige Geest, die de Vader in mijn Naam zal zenden, Hij zal u alles leren en u alles in herinnering brengen wat Ik u gezegd heb.” De heilige Geest zal degenen zijn, die ons bij alles zal leiden en ons zal brengen tot de volheid

van wat Jezus wil dat we zijn en weten. En de heilige Geest is degene die ons zal leren hoe we moeten bidden.

Ik wil dit herhalen: De Heer Jezus gaf ons geen methode of formule voor ons leven of voor onze gebeden.

HIJ GAF ONS EEN PERSOON...

die in ons woont, die ons bij elke stap in ons leven en onze voorbede leidt en door ons heen voorbede doet in overeenstemming met de wil van de Vader...

DE HEILIGE GEEST VAN GOD!

Wat een kostbaar geschenk heeft de Heer ons gegeven!!

HOE BIDT DE HEILIGE GEEST?

Hoe bidt de heilige Geest in ons? Herinner je je nog dat we zeiden dat de voorbidders bemiddelen tussen God en de mens, toen wij eerder spraken over wat voorbede is; dat ze niet alleen Gods volk vertegenwoordigen bij de Vader, maar dat ze ook de Vader vertegenwoordigen bij zijn volk. Zij ontvangen de zegeningen van de Vader en brengen die rechtstreeks in het leven van andere mensen. Het is prachtig om te zien dat het eerste wat de heilige Geest ons leert, is “Vader” te zeggen tegen God. De Geest roept luid in ons “Abba, Vader” (Rom. 8:15). Hij voert ons binnen in de relatie met God als onze Vader. Dan weten we uit ervaring dat God Vader is. Jezus zegt: “Als iemand niet wedergeboren wordt, kan hij het Rijk Gods niet zien” (Joh. 3:3). (Hij kan zelfs de Heer niet kennen.) En wederom: “Als iemand niet geboren is uit water en geest, kan hij het Rijk Gods niet binnengaan.” (Joh. 3:5). Maar prijs God voor de heilige Geest die onze ogen opent om de Vader te zien en ons dan één maakt met Hem en zijn Koninkrijk! Wij kunnen echt één met Hem worden. Dan kunnen wij, net zoals Jezus, in het werk van voorbede echt de Vader vertegenwoordigen bij zijn volk.

De heilige Geest doet nog iets anders in ons, en in de Handelingen van de Apostelen zien we hoe dat gebeurt. Wat doen Maria en de 120 leerlingen als zij het vuur van de heilige Geest op het eerste Pinksterfeest ervaren? Zij beginnen in andere tongen te bidden. En wat zeiden zij? Wat betekenden hun woorden? Kijk naar Handelingen 2:11. Zij begonnen God in tongen *te prijzen en aanbidden*, in andere talen die de heilige Geest hen gaf. De gave van lofprijzing en aanbidding was de eerste gave die de heilige Geest hun gaf toen Hij op het Pinksterfeest kwam. En deze gave kwam in de vorm van andere talen. Door de hele H. Schrift heen zien we dat de heilige Geest deze gave van lofprijzing en aanbidding geeft wanneer Hij komt. Waarom?

Als de heilige Geest in ons uitroept: “Abba, Vader” (Rom. 8:15) en wij de Vader uit ervaring leren kennen, zijn lofprijzing en aanbidding het normale eerste antwoord op deze ervaring. Lofprijzing en aanbidding zijn de hoogste vorm van liefde. Deze liefde is een volledig onzelfzuchtig soort liefde waardoor we God beminnen louter om Wie Hij is.

Het is om vele redenen zeer belangrijk in de heilige Geest te lofprijzen en te aanbidden. Ten eerste wordt in de H. Schrift Jezus “de lofzang voor al zijn getrouwen” genoemd (Ps. 148:14). Als we God loven, verheffen we Jezus. En Jezus zelf belooft ons: “Wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven, zal Ik allen tot Mij trekken.” (Joh. 12:32). Zoals ik reeds zei, is deze belofte van Jezus zeer belangrijk voor de voorbede. Als we bij de voorbede Jezus verhogen in onze lofprijzing en aanbidding, zal Hij degene zijn die alle anderen tot zich trekt. En Hij heeft alle antwoorden op iedere nood. Als dus de heilige Geest de Heer door ons prijst en aanbidt, en als wij zijn leiding volgen bij deze wijze van voorbede, dan zal er heel veel geestelijk werk worden verzet. Wij zullen zelfs niet de namen hoeven te vermelden van alle mensen voor wie we bidden, want als we Jezus verhogen in hun leven, zal Hij heel direct voor hen en voor vele anderen zorgen.

Lofprijzing en aanbidding zijn ook nog om een andere reden belangrijk bij de voorbede. Door deze lofprijzing en aanbidding kunnen we dieper binnengaan in de eenheid met God, die ons trekt tot eenheid met Hem. Dan kunnen we Hem de eer geven, van wie alle goede din-

gen komen. Het is ook belangrijk dat we bij de voorbede niet vasthouden aan wat God ons gegeven heeft, maar dat we Hem alles teruggeven; dat we Hem de eer geven die Hem toekomt. Als we onszelf volledig aan Hem overgeven en Hem al de eer geven in lofprijzing en aanbidding, als we leren hoe we in de aanbidding één met Hem worden... in die geestelijke toestand van “ontledigd zijn - gereed om te ontvangen” wat Hij ons wil geven, dan zal Hij meer door en in ons voor anderen kunnen doen.

Iets anders wat de heilige Geest in ons doet en waarmee Hij ons helpt om te weten hoe wij moeten bidden, is dat Hij ons veel gaven geeft, speciaal de charismatische gaven (1 Kor. 12:8-10). De charismatische gaven zijn werktuigen die we gebruiken bij het werk van voorbede en bij elke dienst aan Gods volk. Wij hebben al gesproken over het verschil tussen geestelijke gaven en geestelijke bedieningen. Ook dat iedereen in elke bediening van de heilige Geest alle gaven van de heilige Geest nodig heeft om het werk van God op Gods manier te doen. Als we onszelf openstellen voor alle gaven van de heilige Geest, ervaren wij dat de Heer ons woorden van wijsheid geeft, woorden van kennis en profetie, en al zijn andere “veelvuldige” gaven. Dan beginnen we ons te realiseren dat God ons echt kan zeggen waar we op moeten hopen, voor wie we moeten bidden, hoe we voor hen moeten bidden, en ook nog heel precies punt voor punt, en zelfs hoe lang we voor anderen moeten bidden. Als we de heilige Geest proberen te volgen en zijn gaven gebruiken bij de voorbede, dan kan Hij ons echt leiden in onze voorbede.

Ik wil hier vermelden dat speciaal de charismatische gaven gewoonlijk het beste worden toegepast in het Lichaam van Christus, alhoewel God ook in ons persoonlijk gebed zijn gaven met ons deelt. In deze gemeenschap kunnen we samen van God een bevestiging krijgen wat er gebeurt. De gemeenschap is voor Hem ook een belangrijk middel waardoor Hij ons een duidelijker begrip kan geven van zijn goddelijke openbaring voor iedere situatie en waardoor Hij ons in de gelegenheid stelt om elkaar geestelijk te ondersteunen, te beschermen en onderscheiding te leren, wanneer we zijn gaven gebruiken. Niemand van ons verstaat door de gaven van de heilige Geest de Heer en zijn openbaringen aan ons volledig. Maar de Heer heeft ons beloofd:

“Eveneens zeg Ik u: wanneer twee van u eensgezind op aarde iets vragen – het moge zijn wat het wil – zullen zij het verkrijgen van mijn Vader die in de hemel is. Want waar twee of drie verenigd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden” (Mt. 18:19,20). Bedenk dus eens hoe effectief onze gebeden zullen zijn, als we ons allemaal afstemmen op de heilige Geest en met Hem instemmen en met de Heer Jezus aangaande wat Hij verlangt en wil doen! Het zal dan geen voorbede in het wilde weg zijn, waarbij we hopen dat we voor de juiste dingen bidden. Wij zullen bemerken dat wij weten wat God wil doen, en hoe Hij het wil doen. En we zullen met Hem samenwerken om te zorgen dat Zijn heilige wil wordt volvoerd.

De heilige Geest geeft ons dus niet alleen de charismatische gaven, maar Hij geeft ons ook het zeer speciale geschenk van de christengemeenschap, de Kerk, het Lichaam van Christus, waarin we deze charismatische gaven kunnen gebruiken.

In Efeziërs 6:10-18 staat: “Tenslotte, zoekt uw kracht bij de Heer en zijn almacht. Legt de wapenrusting Gods aan om te kunnen standhouden tegen de listen van de duivel. Want onze strijd gaat niet tegen vlees en bloed, maar tegen de heerschappijen, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de boze geesten in de hemelen. Grijpt daarom naar de wapenrusting Gods, dan kunt ge weerstand bieden op de dag der verschrikking en staande blijven, strijdend tot het einde. Staat dan, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het harnas der gerechtigheid, de voeten geschoeid met ijver voor het evangelie van de vrede. Hanteert daarbij het schild van het geloof, waarmee gij alle brandende pijlen van de boze kunt doven.” Deze tekst laat ons zien hoe we allemaal betrokken zijn bij een geestelijke oorlogvoering. Daarom hebben we allemaal de wapenrusting van God nodig om stand te houden. Het eerste deel van de wapenrusting, waarover de heilige Geest hier spreekt, is de natuur en het karakter van de Heer Jezus, die onze Waarheid en Gerechtigheid is, onze Verlossing en onze Vrede. Het is het werk van de heilige Geest, zoals we zien in 2 Kor. 4:18, om ons te bekleden met dat harnas en ons te bedekken met het bloed van Jezus, want de Heer Jezus is onze enige bescherming en kracht tegen de vijand. De heilige Geest is de-

gene die ons reinigt en zuivert, opdat “we aan Hem gelijk zullen zijn, in Wie we geloofd hebben” (1 Joh. 3:2).

Dan zegt Paulus in Efeziërs 6:17-18: “Neemt ook de helm van het heil en het zwaard van de Geest, dat is, het woord Gods. Bidt en smeekt in de Geest bij elke gelegenheid en op allerlei wijze. Houdt daartoe nachtwaken, waarbij gij met volharding God smeekt voor alle heiligen.” Niet alleen vormt de heilige Geest ons om en bedekt ons om ons te beschermen in de geestelijke oorlogvoering, maar Hij geeft ons deze twee krachtige aanvalswapenen om in de geestelijke oorlogvoering te gebruiken:

- 1) het Woord van God en*
- 2) het gebed in de Geest voor geestelijk oorlogvoering.*

Voor ons kan dat Woord van God in gebed tot ons komen als een charismatische gave van de heilige Geest, zoals we die vinden in 1 Korintiërs 12-14. Of de Heer kan aan ons net als destijds aan Jezus tijdens zijn bekeringen in de woestijn een vers uit het geschreven Woord Gods, de heilige Schrift, geven. Denk eraan dat Jezus, toen Hij door Satan werd verzocht, het geschreven Woord van God sprak dat de heilige Geest Hem gaf om de vijand te verslaan (Lucas 4). Het proclameren van het Woord van God is effectief omdat we het zoals Jezus toen NU “van de heilige Geest” hebben ontvangen. En wanneer God NU spreekt, herhaalt hij NU zijn Woord met zijn machtige kracht en doet Hij wat hij NU zegt. Beluister in deze passage nog een keer wat de SLEUTEL voor Jezus was om het Woord van God bij de voorbede toe te passen: “Men moet het Woord van God *door de heilige Geest* ontvangen en dat als een zwaard gebruiken.” Veel mensen “claimen het Woord van God” eenvoudigweg en vertellen God wat Hij moet doen door aan Hem Zijn Woord te citeren. Ik geloof echter dat wij veel meer vrucht zullen zien op grond van het Woord van God, als we de SLEUTEL voor Jezus volgen en DE HEILIGE GEEST GEHOORZAMEN.

En wat is het gebed in de Geest? Dit kan veel vormen aannemen, maar is dit niet speciaal de gave van tongen; de gebedstaal van de heilige Geest, waarover we al gesproken hebben, toen we het hadden

over de gave van lofprijzing en aanbidding, die op Pinksteren gegeven werd. De H. Paulus zegt wier dat het gebed in de Geest meer is daneen, gave van lofprijzing en aanbidding aan God; het is een speciale gave van voorbede die we kunnen gebruiken om in iedere situatie die zich voor kan doen, de noden van anderen aan de Vader aan te bieden. De heilige Geest vormt ons niet alleen tot echte voorbidders zoolat wij een levende eenheid met Jezus ervaren, die onze hogepriester en voorbidder is, maar Hij rust ons ook toe om door een diepe relatie met de Heer Jezus de geestelijke svijd aan te gaan waar we ons in beirinden.

PRIJS DE HEER!

Er zijn nog veel meer dingen die we kunnen leren over de wijze waarop de heilige Geest door ons heen voorbede kan doen. Ik zou een aantal andere Bijbelstudies willen aanbevelen die we gedaan hebben om je iets van de menigvuldige wegen van de heilige Geest te leren begrijpen:

Praise and Worship in Intercession (Lofprijzing en Aanbidding in Voorbede) en *The Holy Spirit, the Intercessor, Who Dwells Within Us*. (De heilige Geest, de voorbidder, die in ons woont.) Deze zijn beschikbaar als onderdeel van de serie: *Intercession in the Spirit of Jesus*. (Voorbede in de Geest van Jezus.)

God kan op zoveel wonderbaarlijke wijzen werken! Maar...

Hoe weten we wat we iedere keer, als we bidden, moeten doen?

Ik denk dat de gezegende moeder ons op dit punt een hele goede aanwijzing heeft gegeven. Herinner jij je wat ze tot de bedienden zei op de bruiloft te Kana? “Doe maar wat Hij u zeggen zal.” Hoor je weer de “SLEUTEL van Jezus” in deze woorden? Ook al zou je alles vergeten wat ik zeg, dan zal je je hopelijk wel deze ene SLEUTEL herinneren:

“DE HEILIGE GEEST IN ALLES GEHOORZAMEN.”

Indien we in navolging van Jezus de heilige Geest gehoorzamen, dan zullen wij, zo geloof ik, in onze gebeden en bediening precies zoals Jezus antwoorden van de heilige Geest krijgen en de vrucht van de heilige Geest zien. Glorie aan God!

VI. WAT KUNNEN WIJ VERWACHTEN ALS WE VOORBEDE DOEN?

Wat kunnen we verwachten als we voorbede doen voor anderen?

Er zijn veel getuigenissen en ervaringen die we waarschijnlijk kunnen delen, veel dingen die God heeft gedaan toen we voor mensen baden en God onze gebeden verhoorde. Deze zegeningen kunnen helpen om ons geloof in wat we van God kunnen verwachten als we voor anderen bidden, op te bouwen.

Maar ik wil graag dat we ons iets herinneren als we deze vraag stellen: wat kunnen wij verwachten als we voorbede doen? We vertegenwoordigen niet alleen de noden van Gods volk bij God, maar we zijn ook kanalen van Gods genade en barmhartigheid naar zijn volk toe. Wij vertegenwoordigen God. Wat kunnen we dus verwachten? Wel, onze verwachtingen moeten even groot zijn als God! Herinnert u zich wat de Heer tegen Abraham zei in Genesis? En wat zei de engel tegen Maria, toen hij haar bezocht? “Voor God is niets onmogelijk!” (Luc. 1:37). Dit is de God, die wij vertegenwoordigen als we voorbede doen.

Na een van zijn voorbeden in Efeziërs 3 zegt H. Paulus: “Aan Hem die door de kracht welke in ons werkt bij machte is oneindig meer te volbrengen dan al wat we kunnen vragen of bevroeden, aan Hem zij de heerlijkheid...” (vers 20). Dat is de God die wij dienen en onze verwachtingen moeten in overeenstemming zijn met Hem, als we voorbede doen. Wij moeten tot de Heer gaan en zeggen: “Heer, ik leg U geen beperkingen op.”

Wanneer we voorbede doen, bidden we misschien voor één ding. Maar God kan veel andere dingen zien die verband houden met dat ene gebed van ons en het is mogelijk dat Hij op grond van ons ene gebed 25 verschillende dingen doet, terwijl we alleen maar op dat ene ding hopen waarom we gevraagd hebben. Wij moeten daarom een innerlijke houding van openheid hebben, een ontvankelijkheid om AL-

LES aan te nemen wat God ons als antwoord op onze voorbede wil geven.

Ik zou aan het einde van deze studie een aantal ervaringen willen delen, die Gods mensen overkomen zijn op grond van hun voorbede. Ik hoop jullie zo een idee te geven hoe God bij machte is oneindig veel meer te volbrengen dan al wat wij kunnen vragen of bevroeden (Ef. 3:20).

Ik ken een zuster in de Heer, die eens in het begin van de jaren 70 met de Jezus People in de Verenigde Staten werkte. Ik weet niet of u zich dat nog kunt herinneren, maar de Jezus People zagen er uit als hippies, alleen zagen ze er netjes uit en ze hadden hun harten aan de Heer toegewijd. Deze jonge mensen maakten deel uit van de Jezus People Army. Zij waren fulltime bezig voor de Heer. Zij besteedden de helft van de dag aan gebed en Schriftlezing, en de andere helft van de dag waren ze buiten op straat om het Evangelie aan jongeren te verkondigen.

Op een keer ging deze zuster in de Heer met sommigen van hen voor een evangelisatie-actie naar het Noordwesten van de Verenigde Staten en vandaar naar Vancouver in Canada. Zij zat bij de meisjes in de wagen, en de jongens waren al naar Vancouver vooruitgegaan. Ze moesten allemaal de Canadese grens over. Op deze bewuste dag kon ze, toen ze in de auto met de meisjes op weg was, plotseling de weg niet meer zien. Ze kon niet meer rijden en ze had een sterk verlangen om te bidden. Zij zette dus de wagen aan de kant van de weg en iedereen in de wagen begon te bidden. Ze baden in tongen, ze baden alleen maar een tijdlang in de Geest. Na een poos hield deze zalving, deze oproep tot voorbede op. Ze voelden allemaal vrede, en reden verder. Toen ze aan de grens kwamen, hoorden zij dat de jongens net de grens over waren, hoewel ze een dag eerder waren vertrokken. Toen ze er later met de jongens over spraken, vertelden dezen dat ze problemen hadden gehad omdat ze eruit zagen als hippies, en ze dus pas om zo en zo laat de grens waren gepasseerd. Deze zuster in de Heer realiseerde zich dat de jongens precies op het tijdstip dat de Heer de meisjes had doen stoppen voor gebed, de grens waren gepasseerd. En ze beseften

allemaal dat het gebed in tongen voor de jongens de deur had geopend om de grens te passeren. ALLELUIA!

Een ander voorbeeld. Er was een man in Louisiana, in de Verenigde Staten, die midden in de nacht wakker werd en een sterk verlangen had om voorbede te doen. Hij bad urenlang heel intens in tongen. Enige tijd later kreeg hij een brief van zijn broer, die als militair in Vietnam had gediend. De brief kwam van een ziekenhuis op de Filippijnen. In die brief las hij dat in die en die nacht het bataljon van zijn broer op mars was geweest. Zij waren in een hinderlaag van de vijand gelopen en de hele compagnie was uitgeroeid. Hij was ernstig gewond en de enige overlevende. Hij was een aantal dagen later door anderen in het oerwoud gevonden en men had hem meegenomen en naar het ziekenhuis gebracht. De Heer had zijn leven gespaard. En terwijl deze man die brief las, zag hij de datum. Plotseling herinnerde de heilige Geest hem eraan, dat dat de datum was van de nacht, waarin de Heer hem wakker gemaakt had om te bidden. Zijn voorbede was de redding geweest van het leven van zijn broer. Prijs de Heer!

Op de conferentie van gebedsgroepeliders in Steubenville, Ohio, Verenigde Staten, in de zomer van 1983 deelde Father John Randall met ons zijn ervaring. Voor het begin van de conferentie was hem gevraagd of hij wilde spreken over de dingen die de Heer tijdens de conferentie had gezegd en wilde reageren op de verschillende spreekbeurten die waren gehouden. Daarom vroeg hij, voordat hij van huis ging, zijn voorbidders om te bidden en aandacht te hebben voor alles wat de Heer hun zou tonen. Toen de Father op de conferentie was, begon hij de profetieën en Schriftteksten te lezen die de Heer zijn voorbidders had gegeven voordat de conferentie begon. Ik weet niet of er onder jullie iemand is, die op die conferentie geweest is, maar een aantal van de Schriftteksten die de Heer aan de voorbidders had gegeven waren precies de teksten die op de conferentie werden aangehaald. Een aantal van de profetieën die de voorbidders kregen aangereikt, waren bijna woordelijk gelijk aan de woorden van de Heer tijdens de conferentie. ALLELUIA!

Het is werkelijk verbazingwekkend, hoe de Heer aan zijn voorbidders vaak dingen laat zien voordat ze gebeuren, zoals Hij ze ook

liet zien aan zijn dienaren, de profeten. Zij zijn werkelijk de wachters op de toren, die de Heer van verre kunnen zien komen... die het woord van de Heer door voorbede tot zijn volk kunnen spreken en hen voorbereiden op wat Hij hun wil geven.

Als we door het Oude Testament gaan, kunnen we veel dingen vinden over gebedsonderwerpen en over de manier waarop de Heer geantwoord heeft. Om een voorbeeld te geven. Jozua vecht tegen de Amorieten. Het uur van zonsondergang naderde en men kon niet in het donker vechten. Jozua trad dus voor de Heer en bad. En weet je dat de Heer de zon 23 uur lang stil liet staan, zodat Jozua en Israël hun vijanden konden verslaan! (Joz. 10:12-13). ALLELUIA!

Al deze ervaringen laten ons zien dat we voor allerlei dingen kunnen bidden, wanneer we tot de Vader naderen. Wij hoeven zelfs niet te weten waarvoor we bidden, wanneer we voorbede doen in de Geest. En wat kunnen we verwachten? Ik herinner mij graag de woorden die de Heer op zekere dag tot ons zei tijdens een gebedsbijeenkomst: “Waarom stellen jullie Mij grenzen in jullie gebeden, jullie gebeden moeten zijn als de God aan wie jullie dingen vragen.” Hoe groot is onze God? Wat kunnen we dan wel niet verwachten?

Ik geloof ook dat we heel spoedig zullen ervaren hoe arm we zijn, wanneer we er ernst van maken om voor anderen te gaan bidden. We weten werkelijk niet hoe we voor onszelf moeten bidden, laat staan hoe we moeten bidden voor anderen. Maar we hebben het grote privilege om deelgenoot te mogen zijn van Jezus, de grote hogepriester en voorbidder die voor de Vader staat. Wij delen in dit grote voorrecht omdat de heilige Geest, die de voorbidder, degene die weet hoe hij moet bidden, ons gegeven is en in ons woont. Hij maakt ons één met de Heer en vormt ons tot voorbidders. Wanneer we de heilige Geest gehoorzamen, kan Hij van ons effectieve gebedsstrijders maken, omdat Hij weet hoe er gebeden moet worden volgens de wil van God (Rom. 8:26-17). Kom, heilige Geest!

SLOTGEBED

Tot slot, laten we het gebed van H. Paulus bidden en steeds blijven bidden:

***“Aan Hem die door de kracht welke in ons
werkt bij machte is oneindig veel meer te
volbrengen dan al wat wij kunnen vragen of bevroeden,
aan Hem zij de heerlijkheid
in de kerk en in Jezus Christus,
tot in alle geslachten,
van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen.***

(Ephesians 3: 20-21)

APPENDIX A:

SCHRIFTTEKSTEN OVER VOORBEDE

APPENDIX A:

SCHRIFTTEKSTEN OVER VOORBEDE

WAT IS VOORBEDE?

- I. Inleiding: “Wat is voorbede?”
- II. Door de hele H. Schrift heen roept God voorbidders. Hij wil werkelijk voorbidders.
- A. God roept voorbidders:
Ez. 22:30	Ez. 33:2; 3:17
Job 9:33-34; 17:13	Job 19:25-27
Jes. 21:6; 64:7	Jes. 59:16; 63:5
- B. Personen hebben geantwoord op Gods oproep om voorbidder te zijn:
1. Ezechiël
 2. Mozes, Ps. 106:23
 3. Aäron, Num. 17:6-15 (Wijsh. 18:20-25)
 4. Samuel, 1 Sam. 7:5-10
 5. Jezus, **ONZE GROTE HOGEPRIESTER en VOORBIDDER**. Hij beantwoordt op volmaakte wijze aan deze oproep en doet dit ... al 2000 jaren.
*** Jes. 53:10-12, Hebr. 9:24; Rom. 8:34; Hebr. 7:25
- C. God roept ons tot voorbede:
1. Kol. 1:24 = Relatie met Jezus, voor elkaar op de bres staan in de overwinning van Jezus
 2. Joh. 15:1-2; 1 Kor. 12:26; Gal. 6:2 (wijnstok en ranken) (Hebr. 2:8-9).
Bv: vergrootglas. (Eén zijn met God; oproep tot inkeer); vasten (vergrootglas)
 3. Voorbede is zo belangrijk voor de Heer.
Apok. 8:3; Tob. 12:12 + -- St. Rafaël

III. Waar wil God ons voor laten bidden of voorbede voor laten doen? Bressen?

A. Kloot veroorzaakt door de zonde. Leven - Gods Koninkrijk, God's wil, God's plan. (1e bekoring van Jezus)

<u>Kloot</u>	<u>Jezus</u>	<u>Wij</u>
Jes. 59: 2;	2Kor. 5: 21; Jn. 1: 12	1 Joh. 5: 16
Jes. 30: 13-14	Jes. 53: 2-12 (vs. 5,6,10)	Hand. 7:60 (bidden voor onze vijanden) Hand. 9 (Sauls bekering)
Ef. 2: 1-3	Ef. 2: 4-6, 13-16	Gal. 4: 19

B. Klööt veroorzaakt door de gevolgen van de zonde → heelheid van de persoon (geest en hart van Jezus) Gods Wil, Gods Weg. (2de bekoring van Jezus)

<u>Kloot</u>	<u>Jezus</u>	<u>Wij</u>
Jes. 40: 4	Lc. 22: 31-32 (Petrus)	Joh. 11: 44; Mt. 18: 18; 26: 41; (noodzaak van innerlijke genezing) Mc. 13: 33; 14: 36; Lc.21: 36; Lc. 22: 40,46; Ef. 6: 18; Kol.1: 9-12; 4: 12; 2 Thess.1: 11-12 Jak 5:16 (geestelijke en lichamelijke genezing; innerlijke genezing, bidden over iemand.)
Mal. 3: 3 (H.S. reinigingen ouw)		

C. Kloot tussen waar we nu zijn → de vervulling van God's volmaakte plan. Gods heerlijkheid geopenbaard (personen, kerken, gemeen schappen, groepen, families, volken). (3e bekoring van Jezus)

<u>Kloot</u>	<u>Jezus</u>	<u>Wij</u>
Rom. 8: 18-25	Rom. 8: 34	Jes. 62: 6-7; Neh. 4: 10-17 (herbouw Jerusalem)
1 Kor. 15: 24-28		2 Kor.13: 19 (gebed van Paulus)
Ef. 1: 7-10 (allen één in Christus)	Joh. 17: 21	Hand. 1: 14 (Bidden voor Pinksteren) 2 Petr. 3:12 (Verhaast Gods komst) 2 Kron. 7:14

D. Andere intenties:

2 Kron. 7:14 (overheid)

Missionarissen (2x2)

Neh. 4:10-17 (Parabel van voorbede en dienstverlening)

IV. God roept mensen voor verschillende vormen van voorbede, afhankelijk van de soort betrokkenheid, die de voorbidder heeft. (Komt voort uit de bijzondere relatie met de Heer.)

A. Alle christenen worden opgeroepen om voor elkaar te bidden = teken van volwassenheid (vloeit voort uit een oprechte eenheid met Jezus, waardoor we in zijn Naam kunnen handelen. We hebben deel aan zijn leven en daarom hebben we deel aan het goddelijke werk van voorbede dat Hij nu doet)

1. Tim. 2:1-4.8 H.Mis) ; Luc. 11 (Onze Vader) ; Joh. 15:22 ;
1 Joh.3:16 ; Gal. 6:2

2. God's economie (één kan opkomen voor velen); (onze gezag, onze verantwoordelijkheid, onze effectiviteit in gebed betreft veel mensen).

Lev. 26:8 ; Job 33:23-26 ; Deut. 32:30-31

B. Dienst van voorbede → Tijdelijk → bijzondere roeping voor een bepaald doel of werk

(Een bijzondere zalving, bescherming en gezag wordt voor dit werk gegeven.)

(Vloeit voort uit een levende eenheid met Jezus Christus. We leven in verbondenheid met Hem zodat we zijn verlangens kennen en erom kunnen vragen.)

1. Leraren voor leerlingen, zij, die tijdelijk dienst doen:
(leiders van gebedsgroepen)

2. Gal. 4:19; Joh. 11; Jes. 62:6-7;
Ex. 17:8-16 (Mozes voor Jozua)

+ + +

1 Kor. 12:4-11 (gaven van de heilige Geest),
bedieningen van de heilige Geest.

(voorbede, die niet specifiek genoemd is – baarheid)

+ + +

C. Dienst van voorbidder → Fulltime (Vloeit voort uit een liefdeseenheid met Jezus Christus. Eén met Hem kunnen wij, de bruid van Christus, zijn naam gebruiken.)

1. Grondslag (onderdeel van andere fulltime bedieningen)
 - a) Ouders voor kinderen (H. Monica) ; Grootouders (Jer. 18:20)
 - b) Profet: Gen. 20:7 (Abraham).
Ps. 106:23. Mozes (Ex)
Ez. 33:2 ; Luc. 1:74-75 (bescherming en opbouw)
 - c) Koningen in het Oude Testament:
2 Kon. 19; Hizkia-Koning van Israël
2 Kron. 20 Josafat-Koning van Juda
 - d) Charles Finney (grote opwekkingsprediker);
K. Kuhlman (genezing en wonderen);
2. Fulltime voorbidder
 - a) Priester - Neemt deel aan de voorbede van Jezus
Hebr. 5:1 (2000 jaren) Grote Hogepriester.
Wijsh. 18:20-25
Num. 17:6-15 (Aäron)
 - b) Kol. 4:12 - Epafras
 - c) Religieuzen (Contemplatieven) voor de Kerk.
Bv. H. Theresia van Lisieux = “slachtoffer van de liefde”.
Patrones van de Missie.
 - d) Individuele personen in gemeenschappen en parochies.
 (“Kracht van de Kerk en gebedsgroepen zijn afhankelijk van de kracht van hun voorbede.”)
 - e) “Conchita”; Rees Howell – The Intercessor.
3. Voorbede voor slachtoffers

D. Samenvatting

1. God roept voorbidders (Bid tot God en vraag Hem wat Hij van je verlangt)
2. Betrokkenheid. Ons “ja” is belangrijk (Bv. Albuquerque - hoge drukpan)

3. Het gezag van de voorbidder:
Joh.17:“Laat Hij leven geven”.

+ + +

*Profetie in Steubenville (1983)

“Als de duisternis jullie omringt is een heilige tijd aangebroken.
Het zal mijn vreugde zijn jullie mijn heerlijkheid te geven.
Weet dat het een machtige golf van Mijn Heerlijkheid zal zijn.
Ik roep jullie op om voorbede te doen,
want voorbede zal ervoor zorgen, dat de golf begint.”

+ + +

V. Hoe doen wij voorbede?

- A. Rozenkrans, novenen, bijzondere gebeden van de kerk,
H.Mis, gebeden uit de H.Schrift (De schreeuw om Gods
barmhartigheid van Daniël = smeekbede)
- B. Jezus. In relatie met Hem = 100% effectiviteit.
1. Jes. 61 “De geest van Jahwe”; Luc. 4:18-19.
 2. Hebr. ; Fil.2 = Jezus had net als we de heilige Geest nodig.
Rom. 8:26-27.
 3. Joh. 14:16-18. 26 = Trooster, Raadsman, Helper,
Voorspreker, Krachtgever, Ondersteuner, Voorbidder.
* NIET EEN FORMULE OF METHODE,
MAAR EEN PERSOON ...
DE VOORBIDDER.
 4. *SLEUTEL VAN JEZUS*
(DE KLEINE HELPERS VAN MOEDER)
- C. Hoe bidt de heilige Geest in ons?
(N.B. “heilige Geest, voorbidder, die in ons woont”)
1. Rom. 8; Joh. 3... Openbaart de Vader - Een zijn met Hem =
daarom Hem vertegenwoordigen, zoals Jezus.
 2. Gaven: Lofprijzing en aanbidding, charismatische gaven,
Woord van God (Ef. 6:17);
gemeenschap (2 of 3 in over een stemming).

3. Werktuigen van Gods wil: de heilige Geest vormt en leidt ons in de geestelijke oorlogvoering (2 Kor. 4:17).

VI. Wat kunnen wij verwachten? (Even groot als onze God). Wij vertegenwoordigen zowel God als zijn volk.

- A. Kanalen van Gods barmhartigheid: Ef. 3:20; Gen. 18:14; Luc. 1:37.
- B. Getuigenissen: 1970 = Jezus People; Vietnam; Missiereis - Michigan. (SA);
Fr. John Randall - 1983;
Jozua in O.T. (de zon bleef 23 uren “stilstaan”).
- C. Effectiviteit: Gehoorzaamheid aan de heilige Geest, die ons met Jezus verenigt en door ons heen bidt volgens de wil van God.

APPENDIX B:

GEBED VAN DE VOORBIDDER

OM VERGEVING

APPENDIX B:

GEBED VAN DE VOORBIDDER OM VERGEVING

(zodat anderen tot Jezus kunnen komen)

Onder de leiding van de heilige Geest bidden we na een tijd van lofprijzing en aanbidding met Jezus onze Heer:

Voor degenen die ons hebben verwond, voor degenen die niet doen of niet hebben gedaan wat ze volgens ons zouden hebben moeten doen, voor degenen die niet doen wat God wil: “Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.” Voor degenen die in zonde leven: “Vader, reken hun deze zonde niet aan. “ Ik wil hen vergeven en hen vrijzetten in de naam van Jezus.

Vader, vergeef mij alles wat ik zei of dacht of voelde of deed ten opzichte van anderen wat hen gebonden kan houden, speciaal het herhalen van negatieve dingen ook al waren ze waar. Ik vraag om de geest en het hart van Jezus Christus. Heer Jezus, help ons om elkaar te zien zoals U ons ziet. Heilige Geest, toon ons hoe we voor elkaar moeten bidden. Amen.

Nadat we dit gebed hebben gebeden, brengen wij de persoon of de personen bij Jezus en plaatsen hen in zijn heilig hart. Dan prijzen we al zingend de Heer, en roepen de naam van Jezus aan, en bidden in de heilige Geest totdat de heilige Geest ons in gedachten brengt hoe we over hen moeten denken en voor hen moeten bidden, of totdat de last die we voor hen voelen, van ons afvalt en we ervaren dat Gods vrede en liefde naar hen uitgaat. We eindigen met lofprijzing en dankzegging aan God voor alles wat Hij heeft gedaan in onze tijd van voorbede.

+ + + + + + +

Nihil Obstat:

Imprimatur:

APPENDIX C:

GEBED VAN DE VOORBIDDER

OM WONDEREN

APPENDIX C:

GEBED VAN DE VOORBIDDER OM WONDEREN

(om onze liefdevolle toewijding aan Jezus te hernieuwen)

*“Gods liefde is in ons hart uitgestort door
de heilige Geest die ons werd geschonken” (Rom. 5:5).*

“Kom, Heilige Geest, Kom.”

We zingen en bidden een tijdlang om de heilige Geest te verwelkomen en uit te nodigen: kom en vervul ons op dit moment met nog meer liefde van God en met al uw gaven. Als de heilige Geest ons hart op dit moment nog meer met Gods liefde vervult, willen we deze liefde niet alleen maar voor onszelf houden. Maar we willen die in de eerste plaats aan onze Vader in de hemel teruggeven. Onze almachtige Vader heeft ons lief met heel zijn hart en we zien dit speciaal bij de Heer Jezus Christus. Laat ons tezamen onze liefdevolle toewijding aan onze Vader in de hemel hernieuwen. En laten we dan onze liefde voor de Heer Jezus hernieuwen.

Laat ons bidden:

“Dierbare Vader in de hemel, dank U dat U van me houdt met heel uw hart, speciaal door onze Heer Jezus Christus. Ik houd ook van U met heel mijn hart. En ik bemin U ook als eerherstel voor allen die u heden ten dage niet beminnen.” We zingen en bidden een tijdje om onze liefde te betuigen aan onze Vader in de hemel. Als we daarna voor anderen onze Vader beminnen, speciaal als eerherstel voor degenen die God niet beminnen, heffen wij hen in onze handen op naar de Vader. “Abba Vader, hoe heb ik U lief.”

Nu willen we tezamen onze liefdevolle toewijding aan Jezus hernieuwen. Laat ons bidden:

“Heer Jezus, dank U dat U van me houdt met heel uw hart en heel uw leven. Dank U dat U zelfs uw kostbaar Bloed vergoten hebt en op het kruis voor mij bent gestorven. Dank U dat U al mijn zonden hebt vergeven door uw heilig kruis.

“Heer Jezus, kom op dit moment nog dieper in mijn hart. Vul mij nog meer met uw goddelijke liefde, met uw goddelijk leven. Vergeef mij a.u.b. al mijn zonden. Ik vraag U mij speciaal al de keren te vergeven dat ik “Gods kleine helper was”. Vergeef me dat ik niet eerst bij U gekomen ben om te vragen wat ik van U moest doen, zelfs tijdens het bidden. Ik wil U volgen, Heer Jezus. Genees me, Heer. Vul me nog meer met uw heilige Geest en uw goddelijke liefde. Leef uw leven in mij.

“Kom, heilige Geest. Vul mij nog meer met uw goddelijke liefde. Maak Jezus de Heer van mijn hele leven. Ik geef mijn hele leven aan U. Ik geef U mijn denkwijze en handelswijze. Ik geef U mijn manier van bidden. Ik breek met alle wegen van de wereld. Ik breek met alle zonde. Ik zweer Satan en al zijn boze wegen en al zijn kwade geesten af.

“Ik kies voor U, Heer Jezus. Ik verkies uw wegen. Kom, heilige Geest. Vul mij nog meer met uw goddelijke liefde. Maak Jezus de Heer van mijn hele leven en de Heer van mijn gebed. Zet in mij al uw gaven vrij. Help mij om net als Jezus anderen lief te hebben. Leer mij hoe ik moet bidden. Help mij Jezus te volgen. Help mij om trouw aan Jezus te zijn, zodat ik voor eeuwig in Gods familie kan leven. Amen.”

We kunnen nu een tijdlang een liefdesgezing voor Jezus zingen en bidden. Denk er tijdens het gebed aan hoe Jezus na de opstanding naar Thomas toeging. Hij zei: “Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde, en wees niet langer ongelovig maar gelovig” (Joh. 20:27). Dezelfde Jezus is op dit moment in ons midden. Sluit je ogen, als we bidden, en kijken net als Thomas naar Jezus. En misschien kan jij nu ook wel je vinger in de wonden van Jezus steken. Laat zijn kostbaar bloed, met al zijn liefde en barmhartigheid en genezing en wonderen, je rein wassen. Laat ons dan onze mensen bij Jezus brengen. Plaats hen in zijn heilig hart zodat zijn kostbaar bloed, met al zijn genade en wonderen, hen ook rein kan wassen.

Laat ons zingen en bidden: “Dierbare Jezus, hoe heb ik U lief. “ Amen.